

■ **Kruunut pois yo-kunnilta**
Ruotsi luopui pakkojäsenyydestä. Uutiset 2

■ **Aivot päättävät puolestasi**
Ihmismieli temppuilee omiaan. Keskiäikeama

■ **Humanistityttö**
Valo tukee maakuntayliopistoja. Kasvot 15

JYVASKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI

Luvassa Liikunnan Riemua

VAPAALLA 10-11

ABINUMERO

NUMERO 2/2011

31. TAMMIKUUTA – 13. HELMIKUUTA

52. VUOSIKERTA

UUTISET

31.1.2011

TULOSSA

Jylkkäriille valitaan uusi päätoimittaja

JYYN EDUSTAJISTO valitsee Jyväskylän Ylioppilaslehdelle uuden päätoimittajan kokouksessaan torstaina 10. helmikuuta. Kokous on yleisölle avoin.

Toiveena on, että uusi päätoimittaja pystyisi aloittamaan työssään jo heti seuraavalla viikolla.

Hakemuksen päätoimittajaksi ehtii vielä jättää. Hakemukset tulee toimittaa kirjallisesti JY:n keskuustoimistoon Ilokiveen. Hakuaika umpeutuu 2. helmikuuta kello 10.

Jylkkäriin edellinen päätoimittaja **Marja Honkonen** siirtyy Helsinkiin Vihreän liiton viestintäsuunnittelijaksi. Hän ehti luotsata lehteä noin kaksi ja puoli vuotta.

Ennen uuden päätoimittajan valintaa Jylkkäriin väliaikaisena päätoimittajana on lehden toimittaja **Juha Korhonen**.

Opiskelijat liikkuvat lumella

JYVÄSKYLÄLÄISET korkeakouluopiskelijat pääsevät jälleen mittaamaan taitojaan erilaisissa lumisissa lajeissa. JYY ja Jyväskylän ammattikorkeakoulun opiskelijakunta järjestävät yhteistyössä Snowdayn 16. helmikuuta Mattilanniemen rannassa kello 10.30–15.30.

Snowdayssa muun muassa pelataan lumifutis- ja lumisählyturnaukset, joihin ehtii yliopistolta ja ammattikorkeakoulusta kuusi nopeinta joukkuetta kummastakin. Ilmoittautuminen turnauksiin alkaa 1. helmikuuta. Osallistumismaksu on kymmenen euroa joukkueelta.

Sählyn ja futiksen lisäksi tapahtumassa voi ilmaiseksi heittää kattilacurlingia, lumikenkäillä ja piikkiä kilpaa.

Piikkimistä voi jatkaa illalla jälkibileissä yökerho Brassassa, jossa palkitaan turnausten voittajajoukkueet.

Ruotsi luopui automaatiojäsenyydestä

Viime syksystä lähtien ruotsalaisten opiskelijoiden ei ole enää ollut pakko kuulua ylioppilaskuntaan. Uusi laki on tuonut valinnanvapauden opiskelijoille, mutta pakottanut ylioppilaskunnat etsimään rahanlähteitä muualta. Opetusministeri Henna Virkkusen mielestä automaatiojäsenyys on paras tapa rahoittaa ylioppilaskuntien toimintaa.

VIIME KEVÄÄNÄ Ruotsin ylioppilaskunnat miettivät kuumeisesti tapoja, joilla houkutella opiskelijoita niiden jäseniksi jatkossakin.

Ruotsin valtiopäivät oli nimittäin päättänyt poistaa ylioppilaskuntien automaatiojäsenyyden 1. heinäkuuta alkaen.

Göteborgin ylioppilaskunnan puheenjohtaja **Emelie Arnessonin** mielestä lakimuutos on hyvä asia.

”Vanha laki oli yhdistymisvapauden vastainen. Ketään ei tule pakottaa jäseneksi”, hän sanoo.

Siirtymä automaatiojäsenyydestä vapaaehtoiseen jäsenyyteen ei kuitenkaan sujunut Göteborgissa ongelmitta.

”Kaikki tapahtui liian nopeasti, ja olisimme tarvinneet lisää aikaa sopeutumiseen. Emme ehtineet tehdä tarvittavia muutoksia, esimerkiksi kouluttaa aktiivejamme jäsenrekrytointiin ja hankkia jäsenetuja ennen kuin pakkojäsenyys poistettiin.”

Siitä huolimatta ylioppilaskunnalla menee yllättävän hyvin. Yliopiston noin kahdestakymmenestä tuhannesta opiskelijasta 40 prosenttia on yhä ylioppilaskunnan jäseninä. Alun perin Göteborgissa oltiin varauduttu vain 25 prosenttiin.

JYVÄSKYLÄN ylioppilaskunnan puheenjohtaja **Joonatan Virtanen** (Jyviva) pitää Ruotsin mallin toteu-

tumista Suomessa äärimmäisen epätodennäköisenä.

”Automaatiojäsenyydestä luopumiseen ei ole poliittista tahtoa. Ilmapiiri suosii nykyistä järjestelmää.”

Samoilla linjoilla Virtasen kanssa on opetusministeri **Henna Virkkunen** (kok.)

”Ruotsissa ylioppilaskunnalla ei ole samanlaisia tehtäviä kuin Suomessa. Yliopistolakia uudistettaessa vuonna 2009 käytiin tarkasti läpi ylioppilaskuntien tehtävät ja todettiin, että automaatiojäsenyys on paras tapa taata näiden tehtävien onnistumisen.”

Suomessa ylioppilaskunnat huolehtivat muun muassa opiskelijoiden terveydenhuollosta. Lisäksi monet ylioppilaskunnat omistavat opiskelijaruokaloita, joissa opiskelijat pystyvät syömään edullisesti.

Emelie Arnesson

Vanha laki oli yhdistymisvapauden vastainen. Ketään ei tule pakottaa jäseneksi.

TUKHOLMASSA yliopisto vastaa opiskelijoiden terveydenhuollosta, ja opiskelijaruokalasta saavat alennuksen vain Tukholman ylioppilaskunnan jäsenet. Myöskään opiskelijasuuntojonoon ei ole asiaa ilman jäsenyyttä.

Ne, jotka eivät halua ylioppilaskunnan jäseniksi, voivat tilata ylioppilaskunnan kautta opiskelijakortin, joka oikeuttaa alennuksiin Tukholman joukkoliikenteessä. Kortti maksaa noin neljä euroa. Ylioppi-

YTHS uudisti verkkosivunsa

Ylioppilaiden terveydenhuoltosäätiö avasi toissa viikolla uudistetut verkkosivunsa. Tavoitteena on ollut luoda sivut, joilta opiskelija löytää haluamansa tiedon mahdollisimman nopeasti.

YTHS on koonnut uudistetuille sivustolleen myös terveystippejä opiskeli-

joille. Esimerkiksi suun terveyden sivuilla käsitellään hammashoitopelosta kärsivän potilaan ongelmia.

Sivustolta löytyy myös YTHS:n oma terveystietopankki, jossa on laaja valikoima opiskelijoiden hyvinvointiin liittyviä artikkeleita.

YTHS:n verkkosivujen osoite säilyi ennallaan uudistuksen jälkeenkin: www.yths.fi.

Henna Virkkunen

Automaatiojäsenyys on paras tapa taata ylioppilaskuntien tehtävien onnistuminen.

laskunta lupaa tarjota opiskelijoiden oikeuksiin liittyvissä kysymyksissä apua myös niille, jotka eivät ole sen jäseniä.

Göteborgissa ylioppilaskunnan tapahtumat ovat avoimia kaikille, mutta tavoitteena on, että jäsenet maksaisivat pääsymaksullisista tapahtumista vähemmän kuin muut opiskelijat.

”Suomalainen systeemi on parempi. Se ei eriarvoista opiskelijoita varallisuuden perusteella. Moniportaisesta järjestelmästä tulee helposti sekava viidakko”, pohtii Virtanen.

Hän vastustaakin ajatusta siitä, että ylioppilaskunnista tulisi ”jäsenetuklubeja”.

”Jos suuri osa resursseista menisi jäsenhankintaan, opiskelijoiden edunvalvonta ja hyvinvoinnin edistäminen vaikeutuisivat oleellisesti.”

Göteborgin Arnesson ei osaa vielä arvioida, kuinka paljon ylioppilaskunta joutuu jatkossa laittamaan rahaa markkinointiin.

”Olemme valinneet panostavamme jäsenhankintaan tänä vuonna ja olemme ensi vuonna miinuksella. Emme vielä tiedä, miten jäsenhankinta tulee vaikuttamaan ylioppilaskunnan muuhun toimintaan tulevaisuudessa.”

SUOMESSA ylioppilaskuntien automaatiojäsenyys juontaa juurensa

1600-luvulle. Tällöin opiskelijan oli pakko kuulua johonkin Turun Akatemian osakunnista. Myöhemmin automaatiojäsenyys siirtyi osakunnista ylioppilaskunnille.

”Kysymys automaatiojäsenyydestä nousee keskusteluun aika ajoin, mutta sen taustalla ei juuri ole todellista politiikkaa vaan lähinnä huomion hakemista”, Virtanen sanoo.

Kokoomusopiskelijoiden Tuhatkunta kannattaa automaatiojäsenyydestä luopumista, sillä se katsoo pakkojäsenyyden rajoittavan yksilönva-

Tohtoriennätys loppumetreillä

Jyväskylän yliopisto murskasi sittenkin vuosittaisen tohtoriennätöksensä. Ennakkotiedoissa tohtoreita oli 136, mikä sivusi entistä ennätystä, mutta lopulta yliopistosta valmistui 140 tohtoria. Neljä ”ekstratohtoria” valmistui matemaattis-luonnontieteellisestä tiedekunnasta.

”Pidimme joulun välipäivinä ylimääräisen tiedekunnan kokouksen. Näin kaikki vuonna 2010 väitelleet saivat tutkintotodistuksen samana vuonna”, matemaattis-luonnontieteellisen tiedekunnan dekaani **Henrik Kunttu** kertoi.

Myös maisterien määrä kohosi ennakkotiedoista. Vuoden aikana maisterin paperit sai 1239 henkilöä, kun ennakkotiedoissa heitä oli 13 vähemmän.

Keskustaan lisää pyöräparkkeja

Jyväskylä haluaa polkupyörille lisää tilaa keskustasta. Kaupunkirakennelautakunta esittää kaupunginhallitukselle toimintamallia, jossa osan pyöräparkeista kustantaa kaupunki ja osan yksityiset kiinteistöt.

Liike- ja toimistokiinteistöt aiotaan

velvoittaa asemakaavalla osallistumaan kustannuksiin. Pyöräparkkien ylläpito jäisi edelleen kaupungin vastuulle.

Uusille pyöräparkeille on tarvetta. Viime kesän kartoituksessa keskustan 1300 pyöräparkin käyttöaste oli 120 prosenttia. Vuoden 2025 loppuun mennessä tarvitaan noin sata uutta pyöräpaikkaa vuosittain.

JOHANNES KAARAKAINEN

pautta. Ministeri Virkkunen on eri mieltä.

”Kävimme kokouksessa yliopistolain yhteydessä keskustelua aiheesta, ja puoluekokous päätyi kannattamaan automaatiojäsenyyttä. Kuitenkin löytyy myös niitä, joiden mielestä pakollinen jäsenyys on vastoin yksilön vapauksia. Ei kenenkään ole pakko mennä yliopistoon opiskelemaan, jos kokee sen rajoittavaksi.”

Anna Takala

FAKTA

● Göteborgin ylioppilaskunnan jäsenyys maksaa 100 kruunua eli noin 11 euroa. Kahdeksantuhannen hengen ylioppilaskunta saa siis jäsenmaksuina yhteensä 88 000 euroa. Sen lisäksi se saa valtiolta ja yliopistolta tukea yhteensä noin 35 euroa per jäsen, yhteensä siis 280 000 euroa. Göteborgin yliopiston oppilaskunnan puheenjohtaja Emelie Anersson vakuuttaa, ettei yliopistolta tuleva tuki vaikuta ylioppilaskunnan riippumattomuuteen.

● Jyväskylän ylioppilaskunnalle jää YTHS-osuuden jälkeen jäsenmaksuista käteen noin 600 000 euroa. Erilaisia avustuksia kustannus-

toimintaan ja Jyrockin järjestämiseen se saa 11 600 euroa. Yliopisto ei tue ylioppilaskuntaa rahallisesti.

KYSYN VAAN

Kyteekö yliopistolla homepommi?

JYVÄSKYLÄN yliopiston viestintätieteiden laitos jätti Tourulan vuodenvaihteessa sisäilmaongelmien vuoksi. Laitos muutti Seminaarinmäelle, jossa se jakautui useisiin eri rakennuksiin.

Uusissa tiloissa törmättiin taas pulmiin. Journalistiikan opiskelijoiden televisio- ja radiotyön kursseilleen tarvitsemat studiotilat kunnostettiin A-talon kellariin, jossa jo ensimmäinen järjestetty luento aiheutti oireita. Opiskelijoille piti etsiä pikavauhtia korvaavat editointitilat.

Mitä oireita opiskelijat saivat, Jyväskylän yliopiston kiinteistö-päällikkö Esko Korhonen?

”Limakalvojen kuivumista, äänen käheyttä ja päänsärkyä olivat jotkut opiskelijat valitelleet.”

Miten tilanteeseen reagoitiin?

”Siellä on etsitty korvaavat tilat ja sellaiset löydettykin. Opetus, jonka piti olla A-talon kellarissa, on siirretty uusiin tiloihin.”

Paljonko lisätyötä tästä kaikesta on aiheutunut?

”Tilanne tuli täysin yllättäen. Aina tuollainen poikkeustilanne vaatii ponnistelua. Nyt korvaavat tilat löytyivät nopeasti.”

Aiheuttaako tilanne korjaustöitä A-rakennuksessa?

”Sinne oli jo tulossa ilmanvaihdon tehostamiskorjauksia. Lisäksi tullaan tarkastamaan ja mahdollisesti uusimaan veden eristyksiä. Jos sain kohdin on havaittu kosteuspoikkeamia, jotka voidaan korjata samalla. Nämä tehdään kesällä lomaa-aikana, joten ne eivät vaadi toimintojen siirtämistä.”

Kyteekö yliopistolla homepommi?

”Ei tässä mistään pommista ole kysymys. Mukana on sattumaakin, että näitä on noussut esille lyhyessä ajassa. Tilanne on hallittavissa, mutta vaatii vuosien työn. Prosessi on käynnissä.”

Iiro-Pekka Airola

Opinkivi, 1 kerros, huoneet
119–120
Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä
Faksi (014) 260 3928
Sähköposti jylkkari@jyy.fi,
nettisivut www.jylkkari.fi
Päätoimittaja **Marja Honkonen**
010 423 4509, paatoimittaja@jyy.fi
Toimittaja **Juha Korhonen**

010 423 4510, toimittaja@jyy.fi
Sivillipalvelusmies **Johannes Kaarakainen**. 010 423 4511,
sivari@jyy.fi
Kannen kuva: **Johannes Kaarakainen**.
Painos 7 000 kpl. Painopaikka I-print Oy, Seinäjoki, puh (06) 418 6750.
ISSN 0356–7362.

NÄKÖKULMIA

REUNAHUOMAUTUS

Tiina
Piilola

Ihmeitä tekevä rakkaus

KALEVALAA syytetään usein siitä, että siinä on hyvin vähän rakkautta. Perinteisen romanttisen rakkauden näkökulmasta väite lieenee totta, mutta mytologisen näkökulmasta se on perätön. Esimerkiksi Ainoa ja Väinämöistä yhdistää toisiinsa side, jonka seurauksena molemmat muuttuvat ja oppivat tulemaan toisiaan vastaan.

Ainon ja Väinämöisen omintakeinen suhde alkaa, kun laulukilvan hävinnyt Joukahainen lupaa vanhalle tietäjälle oman sisarensa. Väinö suostuu vaihtokauppaan, mutta Aino hukuttautuu.

Mytologian hengen mukaisesti Ainon kuolema on kuitenkin uuden alku. Samalla kun hänen inhimillinen elämänsä päättyy, hän saa uuden olomuodon vedenneitona Vellamona.

Kalassa ollessaan Väinämöinen saa Vellamon onkeensa. Hän katselee aikansa outoa saalista, muttei tunnista siinä vedenneidoksi muuttanutta puolisoaan vaan tarttuu puukoonsa paloitellakseen otuksen.

Silloin Vellamo paljastaa todellisen olomuotonsa, ilkkuu Väinämöisen sokeutta ja kuin kostoksi katoaa takaisin veteen. Nyt vanha tietäjä joutuu vuorostaan muutosprosessiin: hän ajautuu merelle ja päätyy pelottavaan Pohjolaan, mistä vapautuakseen – ja voittaakseen itselleen Pohjan neidon – hänen on tehtävä todellisia tietäjän tekoja.

TÄSSÄ KOHTAA Kalevalassa seurataan Lemminkäisen, Kullervon ja Ilmarisen seikkailuja, mutta kun kerronta jälleen palaa Väinämöiseen, hän on muuttunut mies. Kohdatessaan nyt vanhan karmansa – nostaessaan vedestä kalan, suuren suomuhauen – hän malttaa ihmetellä otusta ja pohtia, mikä se pohjimmitaan lienee. Vastaus on sekä perinteinen että omaperäinen: kala syödään mutta tähteeksi jääneistä luista Väinö rakentaa kanteleen.

KANTELEENSOITTOKOHTAUSTA voidaan pitää paitsi Väinön ja Ainon lopullisena kohtaamisena, myös kuvana aidosta, molempia osapuolia muuttavasta rakkaudesta. Kun kumppanit suostuvat näkemään toisensa ilman omien ennakkoluulojensa kehikkoja, näkemään vaikka kalassa kanteleen, tie ihmeille on auki.

Rivari maksaa, paarlevuu

Ollaan rehellisiä. On aivan sama, puhummeko ylioppilaskuntien automaatio- vai pakkojäsenyydestä. "Automaatiojäsenyys" on sievä sana yhdelle ylioppilasliikkeen tabuaiheista – aivan kuten riviopiskelijakaan ei saa sanoa riviopiskelijaksi, paitsi silloin kun opiskelija-aktiivit laulavat liittokokoussussin humalassa: "Rivari maksaa, paarlevuu".

Aktiiveja ohjaa paitsi aito into toimia jokaisen opiskelijan paremman huomisen puolesta, myös pelko siitä, että joku riviopiskelijoista huomaa, kuinka kivaa se on. Siksi emme mielellämme myönnä, että jonkun on nimenomaan pakko maksaa kohtuullisen suppean aktiivijoukon lysti.

Mutta kaikki lysti loppuu aikanaan. Tässä lehdessä kerrotaan, kuinka pakkojäsenyyden loppu yllätti ruotsalaisylioppilaskunnan housut kintuissa.

Suomessa opetusministeri vakuuttaa vielä, ettei muutoksia ole luvassa. Silti esimerkiksi Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiön palveluiden laajentaminen amk-opiskelijoiden käyttöön asettaa kyseenalaiseksi vähintään sen, miksi amk-opiskelijakuntiin ei ole pakko kuulua. Vaikkei pakkojä-

pääkirjoitus

31. tammikuuta 2011

Jokainen saa kutsua jäsenyyttään millä etuliitteellä haluaa, mutta ainakin itse rivariksi palatessani maksan mieluummin minun on pakko.

senyydestä vielä haluttaisi puhua, niin kohta on.. no, tiedätte mikä.

Rakkaat rivarit. Ennen tähän lehteen päätyvää päätoimittajuuttani olin yksi teistä. Maksoin palkkaa ihmisille, jotka olin nähnyt viimeksi fuksivuoden infossa ja joilla oli ainakin näennäisesti vähän vaikutusta elämäni.

Te puolestanne olette näiden kahden ja puolen vuoden aikana maksaneet minulle kolme ulkomaanmatkaa, parit tosi kivat avokkaat sekä monta ravitsevaa lounasta llokkivissä. Kiitos niistä, on ollut mukavaa. Tiedän kyllä, ettei teillä ollut vaihtoehtoja, mutta samalla uskon teh-

neeni lehteä, jossa on haluttu ajaa nimenomaan teidän asiaanne. Myös seuraava päätoimittaja tekee varmasti parhaansa.

Jokainen saa kutsua jäsenyyttään millä etuliitteellä haluaa, mutta ainakin itse rivariksi palatessani maksan mieluummin minun on pakko. Ylioppilaskunnan usein kulussien takana tapahtuva edunvalvontatyö, lukuisat tapahtumat ja erityisesti llokkiven sapuskat ovat sen arvoisia, ja niillä on vaikutusta jokaisen kampuksella liikkuvan elämään. Jos jollain on vielä niitä tehdessä mukavaa, se ei haittaa minua yhtään.

Marja Honkonen

Uusi päätoimittaja valitaan 10. helmikuuta.

TOIMITUS SUOSITTELEE

AIVOVUOTO (ilmiö).

Puolustusvoimat valittava aivovuotoa, mutta kuka vuotaisi aivoja armeijalle?

SUPER BOWL (spektaakkeli).

Voiko sata miljoonaa amerikkalaista televisiokatsojaa olla väärässä?

LUMIFUTIS (urheilulaji).

SM-kisakaupunki ottaa asemansa vakavasti: tekonurmen täyttää JJK:n sijaan hanki.

"KUULES, HAITTAISIKO SUA JOS MÄ MENISIN YLIOPISTOON? TÄÄ SUN TEORIA, ETTÄ HYVÄT TYYPIT TULLAAN REKRYTOIMAAN TÖIHIN VAIKKA KOTOA, TUNTUU AINAKIN MUN OSALTANI OLEVAN EPÄ-TODENNÄKÖISTÄ..."

”Suomen ylioppilaskuntien liitto (SYL) on sellainen herrahissi, että se pitäisi räjäyttää ensimmäisenä.”

Tieteentekijöiden liiton puheenjohtaja Tapani Kaakkuriniemi paneelikeskustelussa Ilkivissä 24.1.

VAPAA SANA

Jylkkäri haluaa tietää, mitä lukijat ajattelevat. Lähetä mielipiteesi sähköpostitse osoitteella jylkkari@jyy.fi tai tekstiviestillä p. 045 137 1957. Kirjoita lyhyesti. Toimittus varaa oikeuden lyhentää ja käsitellä kirjoituksia tarvittaessa.

LYHYESTI

LAASANEN esittää biologiseen reduktionismiin perustuvan synkän arvion miehen ja naisen seksuaalisuuden arvostuksen eroista.

Seksuaalisuus ei ole ihmisestä erotettavissa oleva asia – se miten koet oman tai toisen seksuaalisuuden arvostasi ja toisen arvostuksesta. Biologinen reduktionismi on samanlainen yritys tehdä ihmisestä vähemmän kuin me olemme – ihminen ilman mieltä on mieleton. Ihmiset eivät myöskään elä tyhjiössä, vaan vuorovaikutuksessa toisten ihmisten kanssa ja tässä sosiaalisessa kontekstissa määrittävät niin lait ja säännöt kuin arvot ja arvostuksetkin.

”– arvo voidaan poistaa VAIN devalvoimalla naisten seksuaalisuuden arvo –”. Mies: arvosta itseäsi, arvosta omaa seksuaalisuuttasi – samalla tuet naisten seksuaalisuuden arvon säilyttämistä.

M

VOI HITTO, en ole tajunnutkaan että tärkein ominaisuuteni on p*llu. Mitäköhän tässä sitten oikein opiskelen ja hankin henkistä pääomaa, kun kaikki kumminkin pyörii minun alapääni ympärillä muutenkin.

K

JYY JATKAA vihervassarivärisen hallituksen komennossa, mutta hallitusesittelyä Jylkkäristä lukiessa luuli ihan muuta. Sitä mietti eksyneensä Kokoomusnuorten johtokuntaesittelyyn. 3/4 hallituksen miesjäsenistä toi väkisin esiin reservin sotilasarvonsa. Yksi naisjäsenistäkin kertoi väittelevänsä mielellään Suomen sotahistoriasta. Mikä lie JYYn kanta Natoon? Tai yleiseen asevelvollisuuteen?

Pasi Fisti

Laiskat juopot ja työelämä – Isänmaan toivot

Mediassa on viime kuukausien aikana käyty keskustelua työurien pidentämisestä leikkaamalla opintoaikoja. Suurimmiksi syiksi opintojen pidentymiseen on ehdotettu niin laiskuutta, juopottelua kuin pelkoa siirtyä aikuisuuteen (Kari Uusikylä, 31.12.2010, Pohjalainen). Oikeiden syiden sijasta mediassa on keskitytty vertaamaan noin 30 vuotta sitten vallinnutta tilannetta nykytilanteeseen.

Suomen työvoimasta noin 11 prosenttia on tällä hetkellä opiskelijoita. Erään tutkimuksen mukaan 63 prosenttia työssäkäyvistä opiskelijoista ilmoitti käyvänsä töissä opintojen ohessa taloudellisista syistä. 44 prosenttia näistä opiskelijoista koki työssäkäynnin myös haitanneen opiskelua. Tämän tiedon valossa on vaikea ymmärtää, miksi opiskelijoiden taloudellista asemaa parantava opintotuen indeksisidonnaisuus jäi pois budjetista.

Toki osa opiskelijoiden tekemästä työstä on tarpeellista niin yhteiskunnan kuin opiskelijan itsensäkin kannalta. Moni opiskelija kokee, että opiskeluiden ohessa tehty työ antaa heille kokemusta työelämästä ja parantaa heidän mahdollisuuksiaan päästä tutkintoa vastaaviin töihin.

Ulkoapäin asia näyttää hyvältä kaikkien kannalta. Lähemmin tarkastellen asia on kuitenkin hieman outo. Opiskelijat eivät selkeästi luota siihen, että työnantajat arvostavat heidän korkeakoulussa saamaansa opetusta ja työelämävalmiuksia sen vertaa, että he uskaltaisivat niiden varassa hakeutua työmarkkinoille. Näyttää siltä, että korkeakoulujen työelämäopinnot on ulkoistettu pätkätyömarkki-

Touko Aalto

Janne Koskenniemi

Suomen työvoimasta noin 11 prosenttia on tällä hetkellä opiskelijoita.

noille. Opiskelijat ovat etenkin yliopistokaupungeissa merkittävä työntekijäreservi, jota pystyy vesivoiman tapaan säätelemään päiväkohtaisesti. Kuitenkin koko ajan hyödylliset työpaikat eli harjoittelupaikat ovat kiven alla ja tuki harjoittelulle on huventunut.

Korkeakouluopinnoista työmarkkinoille siirtyvällä opiskelijalla on parhaimmillaan takana 6–8 vuoden putki opintoja, töitä ja stressiä.

Työeläkeyhtiö Varman teettämän laajan suomalaisen työntekijän hyvinvoinnin selvityksen mukaan 8 prosenttia työssäkäyvistä 18–29-vuotiaista nuorista ei usko olevansa työkykyisiä enää kahden vuoden kuluttua.

Mielenterveysongelmien takia työkyvyttömyyseläkkeelle jää nykyään vuosittain lähes 8 000 suomalaista. Tämän tiedon varassa ei tarvitse ihmetellä, miksi huomattava osa nuorista aikuisista ei jaksa töissä, vaan tukeutuu sairaalomiin ja joutuu jäämään jo varhaisessa vaiheessa työkyvyttömyyseläkkeelle. Opiskelukyvyn ja työkyvyn välillä vallitsee selvä yhteys.

Vaatimukset opintojen tehostamisesta ja aloittamisien alentamisesta

Kellastuneet sivut

pulipelissä lopulta myös ”kärkiehdokkaat”. Nyt sitten keskisuomalainen ym. media tietysti alkaa puhua ykkösehdokkaasta ja sivuehdokkaasta. Jos siis loogisia oltaisiin, mutta esimerkiksi maakunnan päälehti (melkein missä tahansa maakunnassa) varmasti

Älä varasta tulosteita

din paikalle. Mahdollisesti varas seisoo tulostimen vieressä paperit käsissään, eikä ole halukas antamaan niitä, vaikka tietää, että ne eivät ole hänen omiaan.

Sinä joka luet tätä, käsi sydämelle: Oletko varastanut toisten tulosteita? Miksi teet niin, jos kerran tiedät, että ne eivät ole sinun? Jos olet ottanut tulosteet vahingossa, miksi et palauta niitä tulostimen viereen pöydälle heti, kun olet huomannut erehdyksen? Nuoret halusivat lisää vaikutus-

liittävät suomalaisen työikäisen väestön ikärakenteen muutokseen. Samanaikaisesti kun työikäisen väestön määrä pienenee, eläkeläisten määrä kasvaa. Korkeakoulujen opintoaikojen lyhentämistä pohtineen työryhmän mukaan Suomen talouden kannalta on tästä syystä pidennettävä työtä sekä alku- että loppupäästä. Tähän asiaan ei ole kiinnitetty huomiota koulutus- ja työpoliitiikassa. Pätkätyöt ovat olleet suotavia pienissä määrin, mutta jos nyt työvoimasta opiskelijoiden osuus on suurempi kuin työttömien osuus, niin homma on lähtenyt lapasesta.

Eri oppilaitoksissa, Suomessa ja/tai ulkomailla, suoritetun opintojen yhteensovittamista tulee kehittää. Asumislisä on irrotettava opintojen etenemisen seurannasta ja saatava ympärivuotiseksi. Kaikissa korkeakouluissa tulee olla selvä opinto- ja työelämäohjauksjärjestelmä sekä mahdollisuus opintopsykologin palveluihin. Yliopisto- ja ammattikorkeakoulu-kaupungeissa tulisi kartoittaa yhteisten ura- ja rekrytointipalveluiden mahdollisuus, jotka muun muassa koordinoisivat työelämäopintoja. Korkeakoulujen perusrahoituksen kriteeriksi on otettava opiskelijoiden työllistymisen sekä opiskelijan hyvinvointia tukevat laadulliset kriteerit.

Touko Aalto

Vihreiden puoluehallituksen jäsen, maakunta- ja kaupunginvaltuutettu, eduskuntavaaliehdokas

Janne Koskenniemi

ViNO:n opiskelijavaltuuskunnan jäsen, SYL:n hallituksen jäsen

Kaija Hammar

Jyväskylä

muodostaa meidän kehitysaluelaisen pyhäksi velvollisuudeksi Esko Ahon äänestämisen. Taidanpa ihan piruuttani äänestää Tarja Halosta, mutta Tässä ei ole mitään presidenttipeliä...

Jouni Vauhkonen Jyväskylän Ylioppilaslehdessä 1/2000.

GALLUP

Maksaisitko yo-kunnan jäsenyyden, jos ei olisi pakko?

Samu Voutilainen

21, filosofia

”En kyllä varmaankaan sitä maksaisi. Se summa kolhii kukkaroa, enkä ole hirveästi tehnyt mitään niillä palveluilla, mitä jäsenmaksu antaa.”

Henri Räsänen

25, fysiikka

”Kyllä varmaankin maksaisin. Olen sen verran kiitollinen, kun saan opiskella täällä. Jäsenmaksun nykyhinta on mielestäni tosi kohtuullinen.”

Emmi Matikainen

23, matematiikka

”En usko, että se on turha maksu. Sillä saa osallistua kaikkeen ylioppilaskunnan toimintaan, ja vaikka maksumuutos kuuluisi pelkästään YTHS, maksaisin sen silti.”

Psykologian opiskelija Juho Strömmer on harrastanut kiipeilyä yli kymmenen vuotta. ”Kiipeily on ollut pitkään osa elämäni, ja minua kiehtoo edelleen sen tarjoama itseni kokonaisvaltainen haastaminen”, Strömmer luonnehtii.

Rauhallinen kiipeilyvalloittaja

AJATTELJA
VAPAALLA

Psykologian opiskelija Juho Strömmer rentoutuu kiipeilyharrastuksen parissa, vaikka itse kiipeily onkin aika aggressiivista puuhaa. Muuten rauhallista Strömmeriä kiehtoo vapaalla vauhti ja itsensä haastaminen.

VAAJAKOSKEN liikuntakeskus Hujungin kiipeilypuoli on suuren hallin takaosassa, keilahallin ja sähkökaukaloiden takana. Se on täynnä innokkaita kiipeilijöitä: ala-asteikäisistä juuri eläkkeelle päässeisiin harrastajiin.

Paikalla on myös Jyväskylän yliopistossa psykologiaa opiskeleva **Juho Strömmer** kolmen kaverinsa kanssa.

”Kiipeily sopii ihan kaikille. Tietenkin on hyötyä, jos on kevyt ja voimakas, mutta eniten tämä vaatii kärsivällisyyttä ja tietynlaista lapsenmielisyyttä. Tampereella on sellainen pappa, joka on reilusti eläkeläinen ja ihan uskomattomassa kunnossa”, yläasteikäisestä saakka kiipeillyt Strömmer kertoo.

REILU KYMMENEN vuotta sitten pohjoispohjanmaalainen Ylivieskan kaupunki sai EU-rahaa, jolla rakennettiin urheiluhalli. Halliin päätettiin rakentaa myös kiipeilyseinä. Seinä lumosi silloin yläasteikäisen Strömmerin. Vielä Tampereella asuessaan ja valaistussuunnittelua opiskellessaan Strömmer saattoi käydä kahdeksankin kertaa viikossa kiipeilemässä.

”Jäin heti silloin alussa koukuun. Se oli vaan yksinkertaisesti niin vaikeata ja on se vieläkin”, Strömmer sanoo.

Aktiivinen nuorimies harrastaa myös laskettelua sekä kesäisin tempuilua, pujottelua ja nopeuslaskua.

”Kiipeily vaatii voimaa, ketteryyttä ja erityisesti boulderointi päättelykykyä. Lisäksi lajina tämä on yhteisöllinen: saa kavereiden kanssa yhdessä puhdistella erilaisia siirtolohkareita, vertailla otteita ja arvuutella, mikä reitti olisi paras.”

NYKYISIN STRÖMMER kiipeilee muutaman kerran viikossa Hujungilla opiskelijajailtoina. Suomen luonnonolosuhteista johtuen talvella kiipeillään sisätiloissa. Kesäisin Strömmer haluaa kiipeillä luonnossa. Vielä vuosien jälkeenkin samat asiat kiipeilyssä kiehtovat häntä.

”Kiipeily toimii vastapainona kaikelle muulle. Siinä pitää keskittyä niin paljon, että ei voi miettiä mitään muuta. Vaikka itse kiipeilyosuus voi olla aggressiivinen, fiilis on täysin päinvastainen. En osaa edes kuvailla sitä flow-fiilistä, se on hieno hetki!”

Tuleva psykologi näkee kiipeilyn kokonaisvaltaisena harrastuksena, joka pitää kropan kunnossa ja tarjoaa haasteita myös mielelle.

Usein iltaisin nukkumaan mennessään Strömmer miettii, millainen ote olisi hyvä johonkin tiettyyn seinään tai voisiko jotain isoa siirtolohkareta kokeilla boundaroida toista reittiä.

FAKTA

● Juho Strömmer opiskelee psykologiaa Jyväskylän yliopistossa. Hän kirjoittaa graduaan iän vaikutuksesta aivojen esitietoiseen prosessointiin. Aikaisemmin hän opiskeli suomen kieltä humanistisessa tiedekunnassa ja on valmistunut Tampereen ammattikorkeakoulusta valaistussuunnittelijaksi.

● Kiipeily on yleistermi, joka kattaa erilaisia alalajeja, esimerkiksi jää- kuin vuorikiipeilyn. Seinäkiipeily on kehittynyt harjoitus- ja kiipeilypaikkojen korvaajasta hiljalleen omaksi alalajikseen. Se sopii erittäin hyvin aloittelijoille, ja kiipeilyhalleissa vuokrataan välineitä kokeilijoille.

Juho Strömmer

Tietenkin on hyötyä, jos on kevyt ja voimakas, mutta eniten tämä vaatii kärsivällisyyttä ja tietynlaista lapsenmielisyyttä.

KIPEILY on vienyt Strömmeriä myös ulkomaille. Muutama vuosi sitten hän lähti puoleksi vuodeksi

Espanjaan vain kiipeilemään ja viime keväänä hän oli vaihdossa Italiassa, jossa Strömmer kiipeili suuria kallioita pitkin. Erään hienoimmista kiipeilykokemuksistaan mies koki Adrianmerellä muutama vuosi takaperin.

”Olimme purjehtimassa luonnonpuistossa ja näimme vuorisaaren koivoavan merestä. Onneksi muille sopi, että ankkuroimme siihen päiväksi. Kiipeilin koko päivän merestä vuorta ylös ja lopulta huipulla hypäsin takaisin mereen. Sillä välin muut makasivat veneen kannella ja ottivat aurinkoa.”

Kyösti Hagert

● Boulderointi tarkoittaa kiipeilyä ilman turvavälineitä pelkillä kiipeilykengillä. Boulderoinnissa on kuitenkin hyvä käyttää apuna pädiä eli patjaa mahdollisten putoamisvahinkojen estämiseksi. Laji kehittää erityisesti voimaa ja ketteryyttä. Alun perin boulderoinnilla tarkoitettiin irtonaisten lohcareiden päälle kiipeämistä, engl. boulder = lohcare.

● Alkukustannusten jälkeen kiipeilyssä ei ole muita erityisiä menoja. Kiipeilyssä tärkein varuste on oikeanlaiset kiipeilykengät, joita voi alkuun vuokrata tai lainata, kuten muitakin tarvittavia välineitä. Eri kiipeilylajeissa tarvitaan erilaisia välineitä.

Tyytymättömien uusi yliopisto

JOHANNES KAARAKAINEN

Uusi yliopistolaki on heikentänyt demokratiaa ja henkilökunnan asemaa. Lisäksi ovi on raollaan maksulliselle yliopistolle, arvioi Vasemmistoliiton puheenjohtaja Paavo Arhinmäki.

TIETEENTEKIJÖIDEN liiton ja professoriliiton teettämässä kyselyssä suomalaisten yliopistojen opetus-, tutkimus- ja kirjastohenkilökunnasta vain yksi kymmenestä arvioi yliopistouudistuksen onnistuneeksi. Kolmannes arvioi, ettei uudistus ollut hyvä eikä huono.

”Noin neljäkymmentä prosenttia vastaajista piti uudistusta melko huonona ja noin 15 prosenttia erittäin huonona”, sanoi Ilokiven keskustelutilaisuudessa puhunut **Tapani Kaakkurinniemi**, Tieteentekijöiden liiton puheenjohtaja.

ARHINMÄEN MUKAAN opetusministeriön virkamiehet pääsivät runnomaan lain läpi nykytuotoisena. Vastarinnan epäonnistumisen syyksi nähtiin opiskelijaliikkeen valmistautumattomuus.

”Ylioppilaslaikeella ei ollut valmiuksia ajaa asiaansa näin suuressa rysäyksessä”, arvioi JYYn hallituksen tuore puheenjohtaja **Joonatan Virtanen**.

ARHINMÄEN NÄKEMYKSEN mukaan vaikuttavan vastarinnan luomiseksi eduskunnassa olisi tarvittu nimenomaan voimakkaampaa painostusta opiskelijajärjestöiltä.

”Kyllä mekin olisimme voineet tehdä parempaa työtä keskustelun syöttämisessä opiskelijaliikkeelle, kun lakia valmisteltiin”, hän arvioi.

”Lisäksi lain valmisteluun liittyi selkeää salailua”, sanoi puolestaan Kaakkurinniemi.

TYÖELÄMÄN TUTKIJA Helena Hirvonen löysi henkilöstön tyytymättömyyteen syitä lisääntyneessä kontrollissa ja raportoinnissa. Työtä mitataan hänen mukaansa mittareilla, jotka eivät onnistu tavoittamaan työn olennaisinta sisältöä.

Hoito- ja hoiva-alaa tutkinut Hirvonen kertoi yliopiston työntekijöiden ja hoitajien ongelmien olevan hämmästyttävän samanlaisia. Molemmilla aloilla vallitsee lisäksi ajatus kutsumusammattista, jota tehdään kiltisti epävarmoissa ja huonoissakin oloissa.

Hirvonen itse kertoi olevansa Jyväskylän yliopistossa viidennessä määräaikaikaisessa työsuhteessa neljän vuoden sisään.

ARHINMÄKI PITI erityisen ongelmallisena yliopiston hallituksen

Paavo Arhinmäki (vas.) moitti yliopistolakia Ilokivessä järjestetyssä keskustelutilaisuudessa.

Paavo Arhinmäki

Kyllä mekin olisimme voineet tehdä parempaa työtä keskustelun syöttämisessä opiskelijaliikkeelle, kun lakia valmisteltiin.

asettamista lakiuudistuksessa yliopiston ylimmäksi päättäväksi elimeksi.

Hän kertoi eduskunnan sivistysvaliokunnan saaneen lainvalmistelun aikaan Oxfordin yliopistosta neuvon, ettei yrityksille pidä antaa

valtaa yliopistossa.

Arhinmäki kertookin ajaneensa laajaa kollegiota ylimmäksi päättäväksi elimeksi.

EDUSKUNNAN sivistysvaliokunnan tutustumatkalta hän halusi kertoa anekdootin oxfordilaisen päätöksen teon kauaskatseisuudesta:

”Siellä 500 vuotta vanhojen rakennusten tammesta tehdyt kantavat rakenteet olivat heikentyneet ja mietittiin, mistä ihmeestä saataisiin korvaavat tammepalkkien uusimiseen. Joku keksi, että yliopistolla on kasvitieteellinen puutarha - josko puutarhurilla olisi jotain ideoita. Puutarhuri oli kertonut jo odottaneensa yhteydenottoa, sillä heillä kasvoi tammia, jotka oli istutettu rakennustöiden aikaan, koska tiedettiin, että ne pitää joskus uusia.”

Jarno Liski

JYYPÄÄ

Kirjoittaja on JYYn edustajiston puheenjohtaja.

Antti Yli-Tainio

Mihin tarvitaan avointa ylioppilaskuntaa?

PERINTEINEN TAPA tehdä päätöksiä on vanha tuttu: pidetään vaalit ja nimetään itsellemme edustajat. Näin toimii ainakin karkeasti ottaen jokainen organisaatio, yksittäisestä yhdistyksestä tuhansien opiskelijoiden ylioppilaskuntaan ja miljoonien ihmisten muodostamaan yhteiskuntaan. Näin on ennenkin toimittu, eikä se riitä?

SUOMESSA JA MUISSA pohjoismaissa avoimuus on oikeastaan viety poikkeuksellisen pitkälle. Lait takaavat meille pääsyn eduskunnan, kuntien ja ylioppilaskuntien kaltaisten yhteisöjen asiakirjoihin. Tällainen avoimuus on jopa Euroopan tasolla poikkeuksellista. Olemme siis tavallaan etuoikeutettuja. Edustajiston, ylioppilaskuntamme ylimmän päättävän elimen kokoukset ovat kaikille avoimia. Samoin ovat JYYn valiokuntien kokoukset, ja toivon, että myös Kortepohjan ylioppilaskylän asukasneuvosto kokoontuu jatkossa avoimin ovin.

Uskon vakaasti, että mahdollisimman avoin vuoropuhelu tuo aina lisäarvoa käytävälle keskustelulle. Jokainen uusi ääni tuo mukanaan uuden näkökulman. Aitoon vuoropuheluun pääseminen kuitenkin edellyttää, että haluaa ymmärtää paitsi käsillä olevaa asiaa, myös sitä henkilöä, jonka kanssa keskustele. Toisen perustelut voi ymmärtää vain hänen omista lähtökohdistaan käsin. Ja maailma kun liikkuu eteenpäin nimenomaan uusien näkemysten ja ideoiden avulla. Mitä useampi kokki, sitä enemmän on ideoita, joista ammentaa uusi ja parempi soppa.

”

Antti Yli-Tainio

Maailma liikkuu eteenpäin uusien näkemysten ja ideoiden avulla.

VIELÄ MUUTAMA sana vaaleista. Vaalien tarkoitus on tosiaan valita ihmisiä edustamaan itseä ja muita. Vaaleilla valittu luottamushenkilö edustaa ylioppilaskuntaa kuitenkin vain niiden osalta, joiden kanssa on valmis vuoropuheluun ja avoimuuteen. JYYn seuraava edustajisto valitaan tämän vuoden lopussa seuraavalle kaksivuotiskaudelle. Toivon, että otat kantaa ylioppilaskunnan suuntaan, ja käytät vaaleissa ääntäsi. Harkitse myös, haluaisitko itse lähteä ehdolle ja tulla mukaan rakentamaan entistä avoimempaa ja parempaa ylioppilaskuntaa.

TULE VALTAAMAAN VANHAINKOTEJA

Ota yhteyttä Suomen Punaisen Ristin Jyväskylän osaston ystäväpalveluun 040 716 8701 tai ystava.jkl@punainenristi.fi.

Punainen Risti

www.punainenristi.fi

Mielelettömän va

Kipuiletko opiskelualan, seurustelukumppanin tai kesätyöpaikan valinnan kanssa? Lopeta jo. Päätöksesi on joka tapauksessa järjetön.

Teksti: Marja Honkonen Kuvitus: Johannes Kaarakainen

Melkein yhdeksän vuotta sitten tasapainoilin kahden opiskelupaikan välillä. Alat olivat samoja, mutta toinen oppilaitoksista sijaitsi kotikaupungissani, toinen vähän suuremmassa. Toisella laitoksella oli pitkät perinteet ja kova maine, toiseen taas valittiin vuosittain vähemmän opiskelijoita.

Asiaa vatvottiin pitkän kesän uimareissuilla, terasseilla ja iltanuotioilla, ja lopulta päädyin jäämään Jyväskylään. Ystäväni – joiden kanssa olimme valittaneet ikuisuuden siitä, kuinka ihanaa olisi päästä pois – mielestä olin hullu. Perustelin, että aran luonteeni takia minun olisi varmasti helpompi ryhmäytyä pienemmässä porukassa.

Se oli tietysti ihan puppua. Todellisuudessa painavien valintaperusteideni joukossa olivat sisäänotettujen poikien määrä suhteessa tyttöihin ja eräs epätoivoinen ihastus, joka ei sittemmin saanut täyttymystään. Jyväskylään jääminen vain tuntui paremmalta.

Typerää? Kyllä. Inhimillistä? Erittäin. Oli kyse sitten opiskelupaikasta, seurustelukumppanista tai vaikka uudesta autosta, me ihmiset emme toimi kuten rationaalinen, etunsa maksimoiva homo economicus. Se seläinen, miksi taloustieteilijät ovat meidät olettaneet.

Hyvä esimerkki on, että niinkin triviaali seikka kuin sää vaikuttaa muun muassa äänestysaktiivisuuteen ja jopa pörssikursseihin: pilvinen päivä voi vaikuttaa negatiivisesti osakeindeksin tuottoon.

Millaiset seikat sitten eksyttävät meidät arvioimasta rationaalisesti päätöksiemme hyötyjä ja haittoja? Tärkein lienee tietysti se, ettemme kykene ottamaan kaikkia mahdollisia tekijöitä millään huomioon. Yksinkertaistenkin valintojen tekeminen vaatii lukuisien, usein sekavien aistiviestien tulkin-taan, niiden painoarvojen vertailemista, lopputuloksen arviointia sekä aikaisempien kokemusten kertaamista.

Mutta pelkkä informaatiotulva ja siinä kahlaamisen vaikeus tuskin yksin ruokkisivat sitä tieteenalojen paljoutta, joka valinnanvaikeuden kanssa painii. Yksi uusimmista on niin kutsuttu neurotalous-tiede, joka pyrkii aivotutkimuksen avulla selittämään miksi ja miten toimimme taloudellista etuamme vastaan.

Aalto-yliopiston kaupparokkeakoulussa tutkijana työskentelevä **Marja-Liisa Halko** on yksi harvoista suomalaisista neurotalous-tieteilijöistä. Vielä nuori mikrotaloustieteen haara yhdistää psykologiaa, neurotietettä ja taloustiedettä tarkoituksenaan paljastaa, mitä ihmisen aivoissa tapahtuu silloin, kun hän tekee valintoja tai ottaa riskejä.

”Itse tutkin tällä hetkellä sitä, miten musiikki vaikuttaa riskinottamiseen”, Halko kertoo.

”Kiinnostuksen kohteenani on siis, miten ihmisen valintoihin voidaan vaikuttaa ulkoisten tekijöiden avulla.”

Halon mukaan esimerkiksi tunteiden merkitystä on aliarvioitu taloustieteissä. Pikemminkin tunneviestejä pitäisi arvostaa. Esimerkiksi halu olla toista kohtaan reilu vaikuttaa päätöksiiimme paljon.

”Ihmiset myös suhtautuvat hyvin eri tavoin riskinottoon riippuen siitä, puhutaanko voitoista vai tappioista”, Halko lisää.

Apuna neurotalous-tutkimuksissa on ollut yksinkertainen Ultimatum-neuvottelupeli, jossa kahden pelaajan tulee tehdä toisillaan tarjouksia. Sen avulla on huomattu esimerkiksi, että pelikumppanin liian pienestä tarjouksesta närkästynyt ja siten mahdollisesta tappiosta huolestunut koehenkilö ottaa todennäköisemmin riskejä.

Toisaalta ihmiset tekevät anteliaampia tarjouksia kuin perinteinen peliteoria antaa olettaa. Lähimmäksi homo economicusta pääsevät alle kouluikäiset lapset ja autistista oireyhtymää sairastavat.

Järkikulta on toki karkumatalla myös muissa kuin puhtaasti talouteen liittyvässä päätöksissä. Lapsien on huomattu syövän 45 prosenttia enemmän nähtyään napostelu-ruokamainoksia. Aikuisilla vaikutus on vielä merkittävämpi. Ja nälällä asian kanssa ei tietysti ole mitään tekemistä.

Ja entä sitten parinvalinta? Tyttöjenlloissa pidetyiltä keittiöpsykologian luennoilta tiedämme naisten etsivän joko isänsä kaltaista miestä tai rakastuvan aina renttuihin, mutta ensitapaamisella kannattaa kiinnittää huomiota myös istuimiin tai juomiin.

Yalen yliopistossa työskentelevän psykologian professorin John Barghin mukaan kovalla tuolilla istuminen herättää mielessämme fyysisen kovuuden käsitteen, mutta samalla myös mielikuvia vaikkapa vaikeudesta. Siten

kovalla tuolilla istuva ei kenties olekaan yhtä valmis neuvottelemaan tai tekemään kompromisseja. Jos uuden tuttavuuden taas tapaa lämmin kahvikuppi kädessään, häntä pitää todennäköisemmin ”lämpimänä” ihmisenä.

Kas, kun kahvitreffit ovatkin niin suosittuja.

Marja-Liisa Halko

On harhaluulo ajatella, että esimerkiksi tunteet voisi vain kääntää päältä pois.

Mutta jos me todella olemme niin viettävissä, pitäisikö jo kysyä, kannattaako vapaasta tahdosta yleensä puhua?

Tutkimusten mukaan aivomme sitoutuvat päätöksiin ainakin puolta sekuntia ennen kuin tiedostamme tehneemme ne. Eräessä vuonna 2008 tehdyssä kokeessa saksalaiset ja belgialaiset aivotutkijat pystyivät ennustamaan jopa kymmenen sekuntia etukäteen, päättääkö koehenkilö painaa nappia oikealla vai vasemmalla sormellaan. Kymmenen täyt-tä sekuntia ennen kuin itsekään tiedät, mitä aiot tehdä.

Sekään ei tietysti vielä todista, ettemmekö voisi syyttää tyhmistä päätöksistä vain itseämme: uskonnon- ja mielenfilosofiaan erikoistunut Johns Hopkins -yliopiston professori **William Egginton** huomauttaa, ettei tekojemme ennakoitavuus todista vielä mitään vapaasta tahdosta. Kokeen tulokset – paperille piirryneet aivokäyrät – kertovat kenties vain sen, että teknologia kykenee tulkitsemaan koehenkilön aivotoimintaa nopeammin kuin esimerkiksi tämän lihakset. Kun kyse on monimutkaisemmista päätöksistä, emme olekaan niin ennalta-arvattavia.

Myös Aalto-yliopiston tutkijatohtori Halko huomauttaa, että tutkimuksissa on vielä niin paljon sattumanvaraisuutta, ettei suuria johtopäätöksiä kannata tehdä.

”Kysymys on vaikea. Joiltain osin ihminen on yhdenlainen tietokone, mutta vielä ollaan aika kaukana siitä, että esimerkiksi voitaisiin sanoa tietyn aktivaation aina johtavan tiet-

tyyn lopputulokseen vaikkapa osakemarkkinoilla”, hän pohtii.

Olivatpa päätöksemme sitten puhtaasti omiamme, tiedostamattomia tai vain yhtä determinististä jatkumoa, yhdessä asiassa mielemme on meille armollinen: ihmisellä on tapana järkeistää päätöksensä jälkikäteen. Muistelemme luonnostamme mieluummin valitun vaihtoehdon myönteisiä puolia ja valitsematta jätetyn asian ikäviä puolia. Taipumuksella on vielä tapana vahvistua iän myötä. Aika kultaa muistot.

Ja joskus jopa vähän huijaamme itseämme. *Science*-lehdessä vuonna 2005 julkaistussa ruotsalais-yhdysvaltalaisessa tutkimuksessa koehenkilöt laitettiin valitsemaan kahdesta passikuvasta se, jonka kasvot miellyttivät näitä enemmän.

Valinnan jälkeen koehenkilö sai kuitenkin silmäkääntötempun turvin juuri päinvastaisen kuvan, minkä jälkeen häntä pyydettiin selittämään, mikä häntä kuvan henkilössä viehätti. Neljä viidestä selitti hyvin mielin, miksi oli valinnut kuvan, jota ei ollut valinnut. Liki 90 prosenttia vieläpä väitti, että olisi kylä huomannut, jos tutkijat olisivat yrittäneet vilunkipeliä.

Sama ilmiö toistuu niin hillo- ja teemais-tiaisten, nettishoppailun kuin asuntokaupan suhteen. Seuraavaksi tutkijaryhmä selvittää, väitämmekö väärää oikeaksi myös silloin, kun on kyse moraalista tai poliittisista kysymyksistä.

Niin, muistele vielä. Mahtoiko humalassa tavattu baarituttavuus todella olla se sama, jonka kanssa kävit myöhemmin kahvilla?

Miten käytöstään sitten tulisi muuttaa, etteivät valinnat osoittautuisi aivan mielettömiksi?

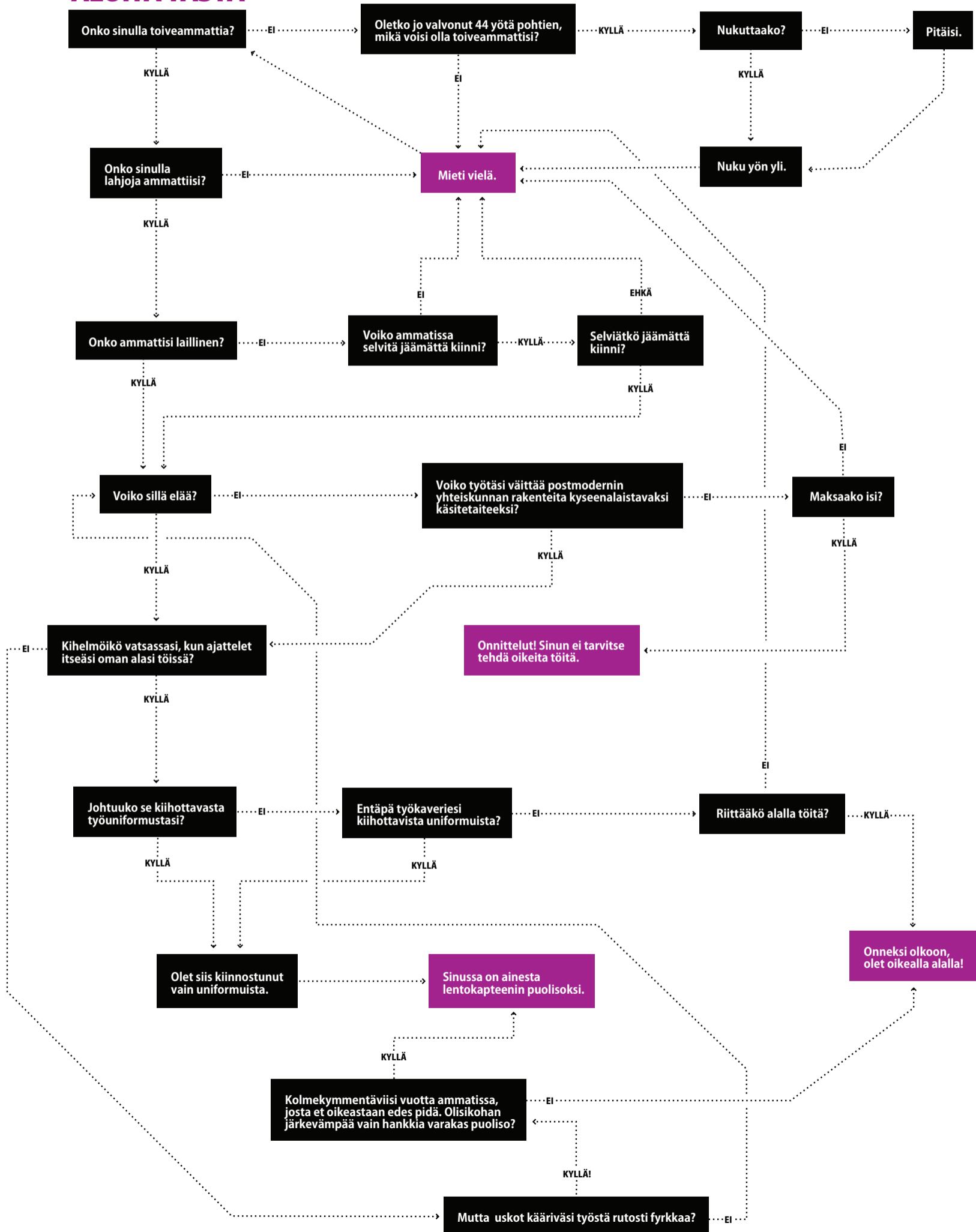
Marja-Liisa Halon mukaan puhtaaseen rationaalisuuteen ei ole ehkä edes tarkoituksenmukaista pyrkiä.

”On harhaluulo ajatella, että esimerkiksi tunteet voisi vain kääntää päältä pois. Tietysti jos esimerkiksi tietää olevansa arka ottamaan riskejä työmarkkinoilla, sen voi tiedostaa ja pyrkiä muuttamaan käytöstään.”

Jokainen on vähän höpsö. Jos se toinen vaihtoehto – uusi kaupunki, työpaikan vaihtaminen tai uusi poikaystävä – vain kaiken järjen vastaisesti tuntuu paremmalta, se voi ollakin ihan mielettömän hyvä päätös.

Oikea valinta

ALOITA TÄSTÄ

VAPAALLA

Räätälin
lempihuumoria
on sarkasmi.Amazing Race JKL
etsii järjestäjiä

Vappuaattona Jyväskylässä järjestettävä kaupunkisuunnistustapahtuma etsii projektiryhmäläisiä tapahtuman toteuttamiseksi. Kiinnostuneet voivat osallistua avoimeen työryhmäkokoukseen 3. helmikuuta kello 16.15 yliopilastalo Ilokiven ruokalassa.

KAMPUS KINO

Ti 1.2. kello 19
Jaco van Dormael:
Mr. Nobody
(Yhdysvallat 2009)
(Kanada/Belgia/Ranska/
Saksa 2009)

Mr. Nobody on kiehtovien ajatusleikkien ja arvoitusten elokuva, joka tarkastelee aikaa ja ihmisen valintoja. Elokuva on romanttis-eksistentiaalinen kaaosteoriafantasia, joka liikkuu **Kubrickin, Trierin** ja **Lynchin** maisemissa.

Elokuvan päähenkilö Nemo Nobody on vuonna 2092 viimeinen ihminen, joka tulee kokemaan luonnollisen kuoleman. 118-vuotias Nemo on maailmanlaajuinen nähtävyys, jonka viimeisiä hetkiä seurataan suorassa TV-lähetyksessä.

Ti 8.2. kello 19
Juho Kuosmanen:
Taulukauppiat
(Suomi 2010)

Alkukuvana Kaupunkilaisia
(ohj. Juho Kuosmanen,
Suomi 2008, 29 min.)

Juho Kuosmanen *Taulukauppiat* voitti Cannesin arvostetun Cinefondation-opiskelijasarjan toukokuussa 2010. Nuoren suomalaisen tekijän elokuva, joka on tuotettu ilman suurten elokuvafirmojen tukea ja kaupallisia odotuksia, on harvinaista herkkua valkokankaalla.

Kuosmanen road moviessa kolmikko kauppa maisemamaalauksia suomalaisilla syrjäseuduilla joulun tienoilla. Päähenkilöt ovat asevelvollisuuteen valmistautuva nuori kuski Toni, taidemaalari Luukkonen sekä bisneksiä hoiteleva Emppu. Lakonisen kerronnan pääpaino on kolmikun välisillä suhteilla kaupan takkuuillessa.

Kaupunkilaisia-lyhytelokuva puolestaan kertoo Yasinista ja Markosta, kahdesta helsinkiläisestä, jotka kukin tahollaan joutuvat turvautumaan b-suunnitelmaan rakentaessaan tavallisen elämän perustaa.

Koonnossa jokai

Cheertanssijoukkue Campuksen Koonto uusiutuu vuosi toisensa jälkeen. Edessä on jälleen muutoksia.

PONNARILETIT, jumppatopit, käsissä heiluvat hopeiset pompomit. Campuksen Koonto pomppii, kun kaiuttimista soiva musiikki lyö komppii.

Jäähallin yläkerran tanssisalissa harjoitteleva Campuksen Koonto treenaa hyppyjä, askelsarjoja ja piiruetteja aivan kuten ennenkin. Vielä vuoden alussa joukkueen tulevaisuus oli kuitenkin vaakalaudalla.

Pääosin liikuntapedagogiikkaa yliopistossa opiskelevista naisista koostuva cheertanssijoukkue oli kuihtumassa, sillä kaksi koontolaista on seuraavalta kilpailukaudelta pois opiskelijavaihdon vuoksi ja yksi tanssija muuttaa valmistumisensa myötä Jyväskylästä.

Muutama poissaolo kymmenen hengen ryhmästä lohkaisee välittömästi ison loven rinkiin.

”Viime treeneissä kuitenkin selvisi, että joukkueella on tulevaisuus. Saimme kolme uutta jäsentä ryhmään”, **Maria Kitola** ja **Tuulia Kalliokoski** kertovat.

Koonnolle tilanne ei ollut uusi. Joukkue on tottunut elämään muutoksessa, sillä opiskelijaporukassa luontaista vaihtuvuutta on ymmärrettävästi paljon.

CAMPUKSEN Koonnon juuret ulottuvat 1990-luvun alkupuolelle. Seuran perustajajäseniin kuuluu muun muassa henkilökohtaisen MM-kullan kilpa-aerobicissa voittanut **Tuuli Matinsalo**. Koonnon tilillä on maailmanmestaruus myös joukkueena: se voitti joukkuevoimistelun historian kautta aikain ensimmäisen MM-tittelin vuonna 2000.

Voimistelusta yhä tanssillisempaan suuntaan edenneen ryhmän nykyinen päälaji on cheertanssi, ja kilpailuissa joukkue on kantanut nimeä Campuksen Koonto Dance Team.

Cheerleadingista kirkkaimmat saavutukset tulivat vuonna 2007, kun Koonto sai SM-hopeaa ja sijoitui EM-kilpailuissa viidenneksi.

”**Maria Kitola**

Viime treeneissä selvisi, että joukkueella on tulevaisuus.

Viime vuosina SM-kisoista on tullut vain katkeria neljänsiä sijoja, mikä on tarkoittanut EM-kisojen ulkopuolelle jäämistä.

KOONTO ON hakenut joskus apua muun muassa koreografioihin ammattilaisilta, mutta muuten joukkue toimii ilman valmentajaa.

”Suurin osa joukkuelaisista opiskelee liikuntapedagogiikkaa, joten välillä tuntuu, että salissa on kymmenen opettajaa”, Kitola hymyilee.

”Meillä on hyvä porukka ja hyvä henki. Ei tule skismoja”, Kalliokoski jatkaa.

Noin kymmenen hengen ryhmään otettaisiin mielellään lisää jäseniä. Cheertanssitaustaa ei välttämättä tarvita, eikä sitä ollut monella nykyiselläkään jäsenellä.

Esimerkiksi Kalliokoski on harrastanut taitoluistelua, joukkuevoimistelua sekä kilpa-aerobicia. Kitolalla on telinevoimistelu- sekä tanssijatausta ja lisäksi hän pelaa pesäpalloa Jyväskylän Valossa.

Uusille mahdollisille jäsenille Kalliokoski ja Kitola lupaavat hauskoja kisareissuja, esiintymisiä ja mukavaa oheistoimintaa, eikä kilpailu tarvitse verenmaku suussa.

Vaikka joukkue koostuu nykyisin pelkästään naisista, ei ryhmän tai lajin mikään sääntö kiellä miehiä tulemasta mukaan.

”Totta kai, tervetuloa. Poikien ei tarvitse käyttää huiskia, jos sitä pelkää”, Kalliokoski kertoo.

Koontoon pyrkivällä pitää tosin olla hallussaan hyvä motoriikka, liikkuvuus sekä tanssitaidon perusteet. Siinä muutama syy, miksi mieshakkijoiden määrä on ollut nollassa.

Juha Korhonen
toimittaja@jyy.fi

Jo pidempään Campuksen Koonnossa tanssinut Loviisa Leinonen (etualalla) mutta lisääkin mahtuisi mukaan.

Liikunnalle oma

VAIKKA CAMPUKSEN Koonto sai riveihinsä uusia jäseniä, on sen taru yhdellä tapaa loppumassa. Liikuntatieteen opiskelijat ovat perustamassa yliopistolle urheiluseuraa, jonka nimeksi tulee Liikunnan Riemu.

Uuden seuran tarkoitus on yhdistää kaikki liikuntatieteen laitoksen nimissä tapahtuva urheilu yhden

seuran alle. Samalla Campuksen Koonto on jäämässä nimenä historiaan.

Ydinjoukkona Liikunnan Riemua on suunnitellut Jyväskylän Seudun Palloseuran nimissä futsalin kakkosdivaria pelannut FC Liikunnan joukkue.

”Liikuntalaisissa on paljon eri lajien harrastajia. Olisi kätevää, ettei

Soittimia sadalla tonnilla

Yksitoista keskisuomalaista muusikkoa saa soittaa seuraavat kaksi vuotta Suomen Kulttuurirahaston ostamilla soittimilla.

Keski-Suomen ja Etelä-Savon soittoimikunta jakoi soittimia maakuntiansa muusikoille sadan tuhannen

euron arvosta. Soittimista yksitoista meni Keski-Suomeen ja kaksi Etelä-Savon puolelle. Soittimet luovutetaan 1. helmikuuta Jyväskylän ammattiopiston Siltasalissa.

Kulttuurirahasto omistaa soittimet, ja Konservatorioliitto on vastuussa niiden lainaamisesta. Suomen Kulttuurirahasto hankkii soittimia eri maakuntiin kaikkiaan miljoonalla eurolla.

Improvisaatiota kellon ympäri

Jyväskyläläinen improvisaatioteatteri Ässiä Hatusta järjestää 12.–13. helmikuuta 24 tunnin Impromaratoonin puolestapäivästä puoleenpäivään.

Tapahtuma alkaa lauantaina 13. helmikuuta kello 11.30 Jyväskylän kävelykadun kompassilta, josta Impro-

maratoonikulkue suuntaa teatteri Miiluun Sammonkadulle. Ässien lisäksi lavalla nähdään lukuisia muita ryhmiä Jyväskylästä, Helsingistä, Tampereelta, Rovaniemeltä ja myös Virossa.

Liput maratoonille maksavat suurilta osin viisi euroa per tunti. Aamuyöllä hinnat ovat kuulemma hämärät, mutta 20 euron Maratoonipassilla saa katsoa kai-

nen opettaa

JOHANNES KAARAKAINEN

lla) sai tammikuussa vierelleen uusia tulokkaita. Nyt joukkueessa on tarpeeksi jäseniä kilpailuja varten,

urheiluseura

tarvitsisi aina perustaa omaa seuraa tai yhdistystä, jos haluaa osallistua kilpaurheiluun”, kertoo **Eemeli Jokinen**, yksi seuran puuhamiehistä.

CHEERTANSSIN, jalkapallon ja futsalin lisäksi Riemun urheilulajeiksi on tulossa ainakin kori- sekä lentopallo.

”Seura on tarkoitettu ensisijaisesti liikuntalaisille, mutta mahdollisesti mukaan joukkueisiin voi päästä muitakin opiskelijoita.”

”Toivon mukaan tammi-helmikuun aikana saataisiin pidettyä seuran perustamiskokous. Sen jälkeen pitää vielä anoa kilpailuluvat eri lajien liitoilta.”

Yliopistojen urheiluseuroilla on

Suomessa pitkät perinteet.

Esimerkiksi Otaniemen Teknillisessä korkeakoulussa syntyneellä Polyteknikkojen urheiluseuralla on yli sadan vuoden historia. Nykyisin se toimii Aalto-yliopiston urheiluseuran nimellä.

Juha Korhonen
toimittaja@jyy.fi

JÄLKIKIRJOITUS

Kirjoittaja on taidehistorian fuksi:

Petra Nykänen

Kolme kamalaa kirjainta

ON KAUNIS AJATUS joukkoviestimiltä pyhittää jouluaatto ja joulupäiväkin kirkkomusiikille ynnä muulle hartaalle. Viimeistään tapaninpäivänä kolme kamalaa kirjainta kuitenkin päästetään irti: Ale – ruotsiksi rea, englanniksi sale, saksaksi tuskin mitään lyhyttä ja ytimekästä, vaan Schlussverkauf tai jotakin.

OIKEASTI ALENNUSMYNNIT ovat huijausta, illuusio. Kaupat myyvät sen, mikä ei ole mennyt kaupaksi kuluneena sesonkina. Alennustuote on voinut lojua kaupassa useita kuukausia tai vuodenkin. Jäljellä ovat hajakoot ja epämiellyttävät värit – vaatteet, joita et halunnut syyskuussa, etkä oikeasti halua nytkään.

Alennukset aiheuttavat joukkohysteriaa ja saavat määrän korvaamaan laadun ja tunteen syrjäyttämään järjen. Tulet ostaneeksi paljon halvalla, ja summa kohoakin yli normaalihintaisen, oikeankokoisen ja hyvinvälisen.

Alennusmyyntien tarkoitus on tehdä kauppaan tilaa uusille tuotteille. Hienommille tuotteille. Tuotteille, joita tulet todennäköisesti haluamaan hyvinkin pian. Jos kyse olisi ihmisistä, peli kuulostaisi raadolliselta: rumat ja vanhat halvalla pois, uudet tilalle. Kaupat siis haluavat vaihtaa parempaan, ja sinun kodistasi tahdotaan säilytystilaa tiellä oleville tuotteille.

Petra Nykänen

Alennukset aiheuttavat joukkohysteriaa ja saavat määrän korvaamaan laadun ja tunteen syrjäyttämään järjen.

TOTTA KAI alennusmyynneiltä

voi löytää jotakin, jota todella tahtoo tai tarvitsee. Jos jo syksyllä näyteikkunassa sinua kiusannut täydellinen mutta ylihinnoiteltu kenkäpääri on nyt täydellinen kenkäpääri puoleen hintaan, voidaan puhua harkitusta ja hyvästä ostoksesta.

Mutta siihen sen pitäisi jäädä. Kun saappaat on hankittu, tehtävä on suoritettu. Saappaasi eivät tarvitse seurakseen housuja, mekkoja, paitoja tai otsalampua.

KUTEN JOKAISELLA kauhutarinalla, myös alennusmyynneillä on kliimaksinsa. Näin tammikuun lopulla alkaa ”alen loppukiri” ja viimein tapahtuu ”alen loppuryssä”. ”Keskusvaraston tyhjentäminen” saa kulluttajat tavaranloppumisen pelon vuoksi raivaamaan viimeisetkin hyllyt turhista tavaroista ja rekit rumista vaatteista.

Oikeasti juuri ”loppuryssästä” tulisi välttää kaikkein eniten. Sana on kirjoitettu vaarasta kertovilla kirkuvilla keltaisilla ja punaisilla kirjaimilla kuten muutkin varoitussignaalit: jyrkkä alamäki, kielletty ajosuunta, liikenneuhka, muu vaara.

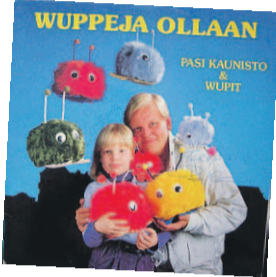
Sloganeiden mukaan ”ale” on ainutlaatuinen tilaisuus: jos et nyt osta, saatat katua myöhemmin. Totuus on, että alennusmyynnit tulevat taas ensi vuonna, sitä ennen vielä kesällä, ja oikeasti tuotteita alennellaan pitkän vuotta.

Antennit pystyssä wuppimaahan

Pasi Kaunisto & Wupit: Wuppeja ollaan (Sinilintu 1985)

ISKELMÄLAULAJA Pasi Kaunisto nousi pinnalle 1960-luvun loppuvuosina. Uransa alussa Kaunisto profiloitui perinteisen iskelmämusiikin esittäjäksi, mutta 1980-luvulla oli uusien kokeilujen aika.

Vuonna 1985 Kaunisto laajensi nimittäin profiiliaan lastenmusiikkiin ja levytti albumillisen wuppilauluja. Wupit olivat suurisilmäisiä ja pörröisiä otuksia, jotka kehitettiin leluiksi jo 1970-luvun alussa. Suureen suosioon ne nousivat Hollannissa vuonna 1981, ja muutamaa vuotta myöhemmin niitä yritettiin

lanseraata myös Suomeen. Samaa reittiä olivat aiemmin saapuneet myös smurffit, joten wupeista todennäköisesti odotettiin maamme samanlaisista menestystarinaa.

Wuppeja ollaan -lp:llä vuorottelevat Kauniston miehekäs iskelmä-ääni ja wuppikuoro, jonka kimeä ääni on saatu aikaan sävelkorkeutta teknisesti manipuloimalla. Tekstit yrittävät rakentaa historiaa leluhahmoille, mutta järkevän sanoituksen keksiminen peräti kymmeneen wuppilauluun muodostuu iskelmäryiikin ammattilaisillekin liian haastavaksi.

Heti ensimmäisessä kappaleessa wupit perustavat kantroia soittavan radioaseman, mutta karvaisten olioiden ja amerikkalaispunanis-

DIVARIN HELMI

kojen perinnesävelin yhteys jää hämäräksi. Kertosäe menee tarttuvasti "Wuppi-ai-jei, wuppi-ai-jei, wuppi-ai-jou, se on kieltä jota wuppi ymmärtää". Kaunisto hoitaa lauluosuutensa ammattitaidolla, mutta wuppikuoron läsnäolo ja älyttömät tekstit muuttavat lopputuloksen absurdiksi.

KANTRIN LISÄKSI teksteissä pelataan pesäpalloa, lennetään ja väliillä vakavidutaan selittämään taustoja maailman virheille. Myös rantalomalle ehditään, ja *Wuppien loma* -kappaleen mukaan "wuppien suu-

rinta juhlaa on rannalla leijua vaan". Kannen tarkempi tutkiminen paljastaa, että wupit riippuvat katosta lankojen varassa, joten painovoimaa eivätkään pysty kumoamaan.

Wupeista ei tullut Suomessa samanlaista hittiä kuin smurffeista. Hollannissa wupit kuitenkin tekivät paluun kesällä 2006 ja kuumeäityi niin pahaksi, että wuppeja varustettiin autoista, jos niitä oli erehdytty jättämään ikkunan taakse näkyvälle paikalle. Ehkä Kauniston levykin olisi Hollannissa arvotavaraa.

Mikko Mattlar

Sarjassa esitellään unohtuneita kulttilevyjä.

ARVIOT

KorteScriberum: Vakavalla tavalla onnellinen (ja muita kertomuksia) Kampus Kustannus

Toiset kirjoittavat ikänsä pöytälaatikkoon, ja toiset... niin. Kortepohjan oma kirjoittajapiiri KorteScriberum tulee ryminällä piirangeista ulos. On virkistävää nähdä, mitä harrastajavoimin saadaan aikaan. Kömpelömpiäkin viretyksiä on tavattu.

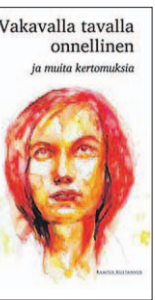
Vakavalla tavalla onnellinen on kymmenen kirjoittajan yhteinen siipien kokeilu. Kokoelman kertomukset kuljettavat läpi sotien, lentämisen ja nuorallantanssin pohtimaan luovan työn varjopuolia.

Tekstit vaihtelevat tyyliltään ja tasoltaan. Mukaan mahtuu pieniä epäuskottavuuden pisaroita, turhaa tautologiaa ja väliillä kuulostetaan käännöskirjallisuus-

delta. Silti yksikään tarina ei jää tässä kokoelmassa jalkoihin. Kielellisesti rosoisin on yksi onnistuneimmista.

Parhaimmillaan ilmaisu on hyvin tuoretta ja tarina "iskee kuin miljoona". Kun teksti alkaa lentää, pienet kömpelykset eivät enää näy. Vauhtia ja värejä kokoelmasa riittää kuin vauhkootuneessa riikinkukossa.

Vakavalla tavalla onnellinen käsittelee luomisen ja haaveiden toteuttamisen pakkomielleitä. Teeke taas itsekin mieli tarttua kynään ja kirjoittaa.

Perttu Puranen

"Ryminällä piirangeista ulos."

J!Kumpulainen: J!Kumpulainen EP

lialmesta kotoisin oleva J!Kumpulainen yhdistää nimeä kantavallaan ep:llä konstaillemattomasti rillumareirockia, melankolisia sävyjä ja juurevaa tulkintaa. Debytyillä kumarretaan niin suomi-iskelmäle kuin punkhenkiselle irrottelullekin. Levyn avaava *Rakkaus lyö* on kaihoisan kaunis slaavilaishenkinen folkviisu. Stemmoja laulavan **Julia Eklundin** ääni komppaa hienosti J!Kumpulaisen viipylevää tulkintaa. Tarttuva kipale on ep:n ehdoton helmi.

Rakkausherkistelystä siirrytään reippaaseen pelimannihenkiseen irrotteluun. Raukeasti alkavassa *Ristiäni kannan* -kappaleessa ratketaan lopuksi rai-ri-huutoihin ja tanssitaan baarin pöydillä.

Kappaleiden sanoitukset ovat melankolisia ja kaihomielisiä pohdintoja ihmiselämästä. Harkullisia kielikuvia tarjotaan etenkin *Kaikkea on* -kappalees-

sa, jossa pureudutaan töhrysuupoihin, kukkuri-muruihin ja rakkauden pirskeisiin.

Pitkäsoiton keväällä julkaisevan J!Kumpulaisen musiikki kuulostaa tuoreelta ja yllättää kuulijan jatkuvasti. Komean laulun lisäksi kappaleita rydyttää kitaralla ja koskettimilla **Markus Väisänen** sekä harmonikalla **Petri Makkonen**. Säveltäjänä, sanoittajana, soittajana toimivan J!Kumpulaisen ep on hallittu ensiesitys, josta kuuluu ammattimainen ote.

Suurin sääli on levyn pituus; kolmen kappaleen ep:stä tulee nälkäiseksi. Pieneksi alkupalaksi debyytti on oikein vakuuttava.

Sara Kärpänen

"Uskottavaa rillumareitä."

Jyväskylän kaupunki

Jyväskylän kaupunki on alueen suurin työnantaja. Kaupungilla työskentelee noin 7000 osaajaa yli 500:lla eri ammattinimikkeellä. Oletko sinä tulevaisuudessa yksi meistä?

Seuraa Jyväskylän ajankohtaisia asioita ja tapahtumia osoitteissa:

www.jyvaskyla.fi

Kysy Jyväskylästä - opastamme kaikissa mieltäsi askarruttavissa kysymyksissä!

www.jyvaskyla.fi/neuvonta
www.jyvaskyla.fi/tapahtumat
www.jyvaskyla.fi/liikunta

www.jyvaskyla.fi

Isommin, nopeammin ja v-mäisemmin

OMSTART, KLASSIKKO

PIERCE BROSNANIN viimeinen roolityö James Bondina päätti agentin evoluution näkymättömien autojen kaltaisiin tekniikkajippoihin sekä elokuvasarjalle nauraviin viittauksiin. *Casino Royale* (2006) tuottajat halusivat palauttaa käsistä karneen institution takaisin juurilleen.

Jo ennen ensi-iltaa kummasteltiin uutta blondia Bondia. Siinä missä **Timothy Dalton** aikanaan epäonnistui tehtävässään palauttaa sarja takaisin maan pinnalle **Roger Mooren** luotsaamilta kuulennoilta, onnistui **Daniel Graig** vastavassa missiossaan yli odotusten.

Kun Daltonia syytettiin turhasta tylyydestä, ei 2000-luvun kynniseen asenneilmapiiiriin päivitetty Bond juuri muuta olekaan.

Snobbailevasta ja itseriit-toisesta playboysta muuntui kylmä-kiskoinen terminaattori, ja vekottimia väkervä Q sai lähteä. Bond palasi aikaan ennen lupaa tappaa, ja kertaamaan niitä syitä, miksi hänestä tuli kylmä tappaja. Petturiksi paljastuva nainenhan se tämänkin tunneviikkoman takaa löytyy.

tauksissa on imua. Mutta itseironisen agentti-hölynpölyn mennessä on Bondin maailmasta tullut turhan totinen, minkä vuoksi itselleen sähköshokkeja antava ja näppäriä onelinereita muriseva agentti on väärässä paikassa. Kylkeen kirjoitettu rakkaustarina lipsuu sekin tiiviistä vauhdinpidosta. Harkullisena sanailuna käynnistyy romanssi vaipuu varsin latteisiin lemменlurituksiin.

SILMIINPISTÄVINTÄ elokuvassa on kuitenkin räikeä ikärajataktikointi. Kohderyhmänsä uhrina liipaisinherkkä sankari toteuttaa tappolupaansa nästisti kuvatuudun ulkopuolella. Puukotukset, laukaukset ja räjähtävät terroristit piilotetaan taitavasti kuvavirtaan, jolloin ainoat veripisararat vuotavat pääpahiksen kyynelkanavista.

Riku Suonio

CASINO ROYALE on tiukka toimintaelokuva, jonka tiheään leikatuiissa toimintakoh-

Sarjassa ruoditaan klassikko uusiksi.

IN ENGLISH

The national anthem of Finland, *Maamme (Our Country)*, was written by Fredrik Pacius. German born composer also wrote the first Finnish opera in 1852.

SXC.HU

Stay Connected

Heading home does not have to mean losing touch with your new international friends.

IN RECENT YEARS, social networking sites have taken the internet by storm providing people with the means to carve out their own corner of cyberspace. The global ramifications of social networking is well documented considering the possibility for global governance, reform and even revolution.

How does one go from being poked by friends and games of Farmville to revolution? Sites like Facebook reach a wide international audience, garnering support for causes ranging from the humane treatment of animals to radical political groups such as the Gaza Youth Breaks Out, whose group is supported by over 17 000 Facebook members.

Despite the ability for social networks to be used to gain support for government reforms and environmental causes, the majority of users log in for one purpose only, to keep in touch with friends.

STAYING IN TOUCH with international friends dispersed across the globe used to be a painstaking affair involving hand written letters and postcards taking weeks to reach their

destination. Social networking sites are making it even easier with their instant messaging service and up to date news feeds. You don't even have to go to an individual friend's profile page, all updates are immediately visible on your news feed, you have instant access to your friends' lives. And since Twitter updates to Facebook, you need never wonder what your friends are doing right this minute.

For exchange students, social networking sites are one of the easiest, most efficient ways of keeping in touch with international friends and acquaintances. When asked, JYU students say they make the greatest use of Facebook and Skype.

"Facebook has almost everything, private message box, instant chat, it's probably the easiest way to keep in contact," says **Gintare Turskyte**, a Lithuanian exchange student.

Otto Kantanen, a Finnish student, agrees.

"Just reading the news feed (on Facebook), is much easier than writing email. I can't remember how people communicated before Facebook."

Iina Julkanen, a Finnish student, uses Facebook to "communicate caring for other people, keeping the mutual bond alive. It's also great for planning stuff" and the Facebook events application is definitely es-

sential for JYU students wanting to know about the next Stammtisch or M-Building party!

SOCIAL NETWORKING sites are used to communicate with both close friends and more casual acquaintances, however, hand written communication is considered more intimate, reserved for special friends.

"I do not feel the distance between us," says **Yui Kakimoto**, Japan, about international friends on Facebook.

"But I still send cards to some of them."

"Hand written letters carry feeling, it's not just a random message on someone's wall," says **Turskyte**.

Sara Kolomainen, Finland/Spain exchange student, says she writes international friends letter or calls them on the phone.

"Real friendships aren't dependent on new communication methods."

SO, DESPITE the ability to support political movements, play Farmville or poke friends, perhaps social networking is not the indispensable form of communication many believe. A simple phone call or handwritten postcard still has a place in our society.

Suzanne van Rooyen

TAMPEREEN
YLIOPISTO

HAKU YLIOPISTOTUTKINTOIHIN

Hakuaika 7.3.-12.4.2011
www.yliopistohaku.fi

Valintaopas 2011 netissä: uta.fi/opiskelijaksi

VARMISTA VALKOLAKKISI ABIKURSSILLA!

Englannin abikurssit (30 t)

1) 7.-14.6. (125 €), ilm. viim. 24.5.

2) 4.-8.7. (125 €), ilm. viim. 20.6.

3) ti ja to 9.8.-25.8. (125 €), ilm. viim. 26.7.

Englannin abikurssi, Äänekoskella (30 t)

27.6.-1.7. (110 €), ilm. viim. 13.6.

Ruotsin abikurssi (30 t)

27.7.-3.8. (125 €), ilm. viim. 11.7.

Lyhyen matematiikan abikurssi (30 t)

ma ja ke 8.8.-31.8. (125 €), ilm. viim. 26.7.

Pitkän matematiikan abikurssi (40 t)

ti ja to 9.8.-8.9. (137 €), ilm. viim. 26.7.

Englannin tuki- ja kertauskurssi lukiolaisille (36 t)

15.-22.6. (137 €), ilm. viim. 1.6.

Ruotsin tuki- ja kertauskurssi lukiolaisille

(36 t) 29.6.-6.7. (137 €), ilm. viim. 15.6.

Lisätiedot: p. 044 760 3720, kesayo@jyu.fi

<http://kesayo.jyu.fi/abi-ja-lukiolaiskurssit>

Turun yliopisto
University of Turku

Turun yliopisto on maailmanluokan monialainen tutkimusyliopisto, joka tarjoaa ainutlaatuisen näköalapaikan suomalaiseen ja kansainväliseen tiede- ja koulutusmaailmaan.

Tulevaisuutesi on idässä! Tule länteen.

HAE AASIAN MAISTERIOHJELMAAN

Syvenny Kiinan ja Japanin nyky-yhteiskuntaan alan parhaiden asiantuntijoiden johdolla. Ohjelma on kaksivuotinen ja englanninkielinen.

Tiedustelut

<http://aasia.utu.fi/mpas/>

Lauri Paltemaa, laupalt@utu.fi, puh. 02-333 5433

Hakuaika: 1.12.2010-28.2.2011

Hae ohjelmaan University Admissions Finland -portaalin avulla. Hakemuksen ja liitteiden on oltava perillä määräaikaan mennessä.

Hakemusasiakirjoja ei palauteta.

TURUN YLIOPISTO • UNIVERSITY OF TURKU
FI - 20014 Turun yliopisto, Finland • www.utu.fi
Puhelin + 358 02 333 51

MENOT

POP/ROCK/JAZZ/KLUBIT

Lutakko: Pe 4.2. Risto. La 5.2. Paleface. Ke 9.2. myGrain, Omnium Gatherum. To 10.2. Ajattara. Pe 11.2. Napalm Death (UK). La 12.2. Pelle Miljoona OY (feat. Andy McCoy & Sam Yaffa).

Poppari: Ma 31.1. Monday Club Sanna & Heikki. Ke 2.2. Päättökonsertti (AMK) – Suvi Vikman, laulu. To 3.2. Tuure Kilpeläinen & Kaihon Karavaani -klubi. La 5.2. Beatwave. Ma 7.2. Monday Club & Siiri ja Matilda Kangas. Ke 9.2. Trio ElboeJoe. To 10.2. Tuomas Paukku Quartet. Pe 11.2. The Indigon albumin julkkarikerikka.

La 12.2. Club Moustache.

Ilokivi: Ti 1.2. Kampus Kino, Mr. Nobody. Pe 4.2. Hulinaklubi w/ Tuomas Toivonen LIVE! To 10.2.–La 12.2. Elokuva festivaali Arktisen Upeeta. La 12.2. ILO KIVEN ROKKI RÄJÄYTYS!!!

Vakiopaine: Pe 4.2. Pirkko ja klassikot. La 5.2. Runeberg-iltamat. Shumuul -kurkkulauluduo. Su 6.2. Kurkkulaulukurssi. To 10.2.–Su 13.2. Arktisen Upeeta -videotaideklubi. La 12.2. Putka.

Red Neck: Pe 4.2. Esa Eloranta Trio. La 5.2. Timo Rautiainen (band). Pe 11.2. Himanes.

Pub Katse: Pe 4.2. Loppu tulee 2011: Constantine, Glasgowsmile, Process: Pain, Kiln. La 5.2. Aida, Annie Mall. Su 6.2. Jamit. Pe 11.2. No Outfit. La 12.2. Home Junior. Su 13.2. Jamit.

NÄYTELYT

Alvar Aalto -museo: Lars Holmström: Spatiaalisia funktioita, 27.3 saakka.

Jyväskylän Taidemuseo: Holvi: 4.2.–3.4. Kuvataideakatemia Kuva Kiertää.

Galleria Harmonia: Vappu Rossi – Ephemera, 3.2. saakka. 10.2.–6.3. Markus Henttonen: Night Time Stories. Suomen kansallispuukeskus: ORNAMO Preesens: Taidekäsitelmämuotoilu, 22.5. saakka. Kuja: Vuosisadan kuoromatka. Vaput 100 vuotta. 27.2. saakka. Näytönpaikkaikkuna (Kilpisenkatu 12): Lämmöllä, 6.2. saakka.

Keski-Suomen museo: Kalevala granaina – Jyväskylän yliopiston Taiteiden ja kulttuurin tutkimuksen laitoksen ja Granadan yliopiston Taiteiden

tdk:n yhteisprojekti, 6.2. saakka.

TEATTERIT

Jyväskylän kaupunginteatteri: Vaavin salattu elämä: Ti 1.2. La 5.2. Ke 9.2. Ansa: La 12.2. My Fair Lady: La 12.2. Yötarinoita: To 10.2. Maaria Blomma: Pe 4.2., La 5.2., To 10.2., Pe 11.2. Kaukametsän pakolaiset: La 12.2.

Huoneteatteri: Suurenmoista!: Pe 11.2. Su 13.2.

Ilokivi/Vakiopaine: Arktisen Upeeta -festivaalit 10.2.–13.2. Torstai 10.2. kello 09.00 S.O.S. Mustakari. Kello 13.00 Opiskelijakilpailu 1. Kello 15.00 Ammattilaiskilpailu 1. Kello 17.00 Ammattilaiskilpailu 2. Kello 19.00 Armadillo. Kello 21.00 Ammattilaiskilpailu 3. Perjantai 11.2. Kello 11.00 Musamaatio-finaali. Kello 13.00

Ammattilaiskilpailu 4. Kello 15.00 Ammattilaiskilpailu 5. Kello 17.00 Magneettimies (vieraana Arto Halonen). Kello 19.00 Hyvä sydän. 21.00 Kosto. Lauantai 12.2. Kello 12.00 Opiskelijakilpailu 2. Kello 14.00 Ammattilaiskilpailu 6. Kello 16.00 Prinsessa (vieraana Arto Halonen). Kello 19.00 Submarino. Sunnuntai 13.2. kello 13.00 Sähköisen musiikin työpajan esitys (vapaa pääsy!). Kello 14.00 Palkintojenjako ja palkittujen elokuvien esitys. Kello 17.00 Strengin puutarhassa (Vakiopaine, liput 2 e).

ELOKUVAT

Kansallinen av-arkisto (IT-Dynamon auditorio: 6.2. Täysikuu Pariisissa (Eric Rohmer, Ranska, 1984), 18.00. 13.2. Ihmisten paheet (Miklós Jancsó, Italia/Jugoslavia, 1976), 18.00.

Ilokivi

OPISKELIJOIDEN OMA LOUNASRAVINTOLA

MA 31.1.
Kasvislasagne
Jauhelihakeitto
Broilerjuustokebakot

TI 1.2.
Pinaattikeitto
Uunimakkara
Kiinalainen lihapata

KE 2.2.
Papurisotto
Oopperakellarin silakat
Riistapyörökät

TO 3.2.
Kasvis-fetapata
Lohikeitto
Kassler

PE 4.2.
Kasvisgratiini
Tomaatti-mozzarellakana
Nakkipannu

MA 7.2.
Kasvisherkkusienirisotto
Kalagratiini
Lindströminpihvi

TI 8.2.
Kasvispihvit, tomaattitijamikastike
Lohikiusaus
Barbequekalkkuna

KE 9.2.
Kasvispyörökät
Kiiviläinen kana
Pippurihärkä

TO 10.2.
Ratatouille
Chilikala
Täytetyt jauhelihahohukaiset

PE 11.2.
Tomaatti-sipulipiirakka
Paella
Kinkkukastike, spagetti

LOUNAS PÄIVITTÄIN KLO 11–16
Myös vegaanivaihtoehto joka päivä.
Ruokalistat netistä: www.jyy.fi/ruokalistat

Opiskelijahinta 2,50 e sisältää leivän, levitteen ja juoman. Jatko-opiskelijat 4,80 e, muut 5,40 e. **10 kappaleen ruokaliput** opiskelijoille 24,00 e, jatko-opiskelijoille 48,00 e ja muille 54,00 e.

JÄRJESTÖT

Lähetä järjestöilmoitukset osoitteeseen jykkari-jarjestot@lists.jyu.fi. Vain tapahtumat, menot ja ilmoitusasiat. Toimitus varaa oikeuden tarvittaessa lyhentää tai muokata ilmoituksia.

EVANKELISET OPISKELIJAT

Teemaillat lauantaisin kello 18.30 Lutherin kirkolla (Kansakoulukatu 5). Tulossa 5.2. Kuka valitsi kenet? – Raimo Lähteenmaa, 12.2. Nykyajan Nerot – vieläkö vainotaan? – Arto Hukari. Olet tervetullut myös messuun kirkolle sunnuntaisin kello 12. Lisäinfoa toiminnasta saa Jaanalta, eo.jkl.opiskelijatyontekija@gmail.com, 044 351 5570 tai osoitteesta www.sley.fi/eo/jkl/

tilaa
jyväskylän
ylioppilaslehti

len synny-
la soolon
yrittäessä
kesterisäe-
vasti tunn-
yloisönm
Ylioppil-
den kiert-
meisena
soittivat
sielun vo-
taso ylitt-
mattilais-
kipylvää

Yliopisto on yhä humanistitytön juttu

Puheviestinnän professori Maarit Valon äidillä ei ollut mahdollisuutta kouluttautua, mutta hän opetti tyttärelleen, kuinka tärkeää tieto on ja itsensä kehittäminen. Professoriliiton uusi puheenjohtaja haluaa vahvistaa yliopistomaailmaa, ja onpa Valo löytänyt yliopistolta rakkautensakin.

”OLEN AINA OLLUT tällainen humanistityttö. Ajattelin varmaan aina, että lähden opiskelemaan humanistisia aineita. Mutta sitten tuli sellainen ajatus, että pitäisikö kokeilla jotain muuta, ja tuntui tärkeältä päästä Helsinkiin. Pääsin sitten suoraan papereilla Helsingin yliopiston maatalous-metsätieteelliseen tiedekuntaan opiskelemaan elintarvikekemian ja -teknologiaa. En halunnut olla predestinoitu humanisti.

Joulun tullessa huomasin lehdestä, että Jyväskylän yliopisto hakee syksyhaussa suomen kielen opiskelijoita. Ajattelin, että annan periksi ja menen opiskelemaan suomen kieltä.

Valmistuin neljässä ja puolessa vuodessa maisteriksi. Jyväskylän yliopiston rehtori **Aino Sallinen** oli ensimmäinen Suomessa, joka väitteli puheviestinnästä tohtoriksi.

Minä olin toinen ja tein ensimmäisen puheviestinnän lisensiaatin tutkinnon. Heti valmistumisen jälkeen pääsin assistentiksi puheviestintään, ja sen jälkeen olen ollut kaikissa puheviestinnän viroissa.

YLIOPISTOISTA keskustellaan paljon, mikä on minusta tavattoman hyvä asia. Yliopisto ei ole enää mikään norsunluutorni, joksi sitä on väitetty. Suomi on onnistunut siinä hienosti, että yliopistot eivät ole enää minikään mäen päällä, josta niitä kaukaa ihailtaisiin.

Äitini ei koskaan päässyt opiskelemaan, hän oli sitä ikäpolvea ja sellaiselta seudulta. Ja minä muistan aina, kun hän sanoi, mikä etuoikeus on opiskella ja ol-

la tekemisissä tiedon kanssa. Minä en kaipaa sitä, että minulle sanottaisiin juhlallisesti ’päivää, professori’. Pidän äärettömän paljon erään kollegani asenteesta kutsua opiskelijoita nuoremmiksi kollegoiksi.

Minulle on aina ollut tärkeää se, että voim kokea kuuluvani yliopistoon laajemminkin kuin vain laitokseeni. Olen tavattoman identtifoitunut Jyväskylän yliopistoon. Olin kolme vuotta viestintätieteiden laitoksen johtajana ja kuusi vuotta humanistisen tiedekunnan dekaanina. Minulla on valoisa luonne ja tykkään työstä. Jos terveyttä piisaa, niin en minä edes tiedä eläkeikäni. Yliopisto on minun juttuni.

YLIOPISTOKOULUTUKSESTA hyöttyy Suomen kansa. Kyllähän opinnot maksavat. Professoriliitolla ei ole kantaa lukukausimaksuihin, mutta minusta opintososiaalisten etujen pitäisi olla niin hyvät, että opiskelijan ei tarvitsisi käydä töissä. Ennen opiskeltiin kokopäiväisesti, ja nyt minua surettaa, miten opiskelijat ovat stressaantuneita opiskelun ja työn yhteensovittamisesta.

Toivon suuresti, että Suomi pitää huolen siitä, että meillä on jatkossakin kunnan yliopistot Rovaniemellä, Oulussa ja Itä-Suomessa. Se on minulle ihan itseisarvo ja yksi parhaimmista asioista Suomessa. Toivon, että ei tehdä vääriä päätöksiä tieteenalojen lakkauttamisissa ja yliopistojen fuusioissa. Uskallettaisiin pitää nämä yliopistot, jotka meillä on. Minä olen sivistysyliopiston kannattaja, vaikka se olisi kuinka vanhanaikasta tahansa, kuten monet haluavat sanoa.

Kyllä se on ihan odotettua, että yhteiskunta vaatii yliopistoilta kaikenlaista. Mutta mitä, siitä pitää voida keskustella. Kun ollaan mukana tuotekehittäelyssä, innovaatioissa ja nanosuksissa, niin pitää muistaa, että perustutkimus on kaiken sen pohja ja edellytys. Pitää olla tilaa tehdä perustutkimusta ilman hyötynäkökulmaa. Tieto itsessään on tärkeää – ihmisestä, yhteiskunnasta ja luonnosta.

MENIMME Pertti Hurmeen kanssa naimisiin 22 vuotta sitten. Herranen aika sentään, eihän sitä työpaikalla pariskuntana olla. Töissä hän on itsestään selvästi yhteisöviestijä ja viestintätieteiden laitoksen johtaja. Kun näen häntä laitoksella, niin ei minulle tule mieleenkään, että hänen kanssaan sitä aamuteetä kotona juotiin.”

Kyösti Hagert

ABI! TANKKAUSTAUKO!

FOOD, DRINKS & ROCK'N ROLL

KUULUTKO
SISÄPIIRIIN?
WWW.SOHWI.FI

KEITTIÖ
AVOINNA:
MA-PE 14-21.30
LA 12-21.30
SU 14-21.00

RAVINTOLA
AVOINNA:
MA 14-24
TI-TO 14-01
PE 14-02
LA 12-02
SU 14-22

SOHWI
EST. 1968

VAASANKATU 21, PUH. (014) 615 564

WWW.SOHWI.FI

**Elämäsi
rahoituspaketti.
Mitä kevyempi,
sitä parempi.**

Löydä helpottavan kevyt
Elämäsi rahoituspaketti
osoitteesta op.fi/rahaa

Yhdessä hyvä tulee.

KESKI-SUOMEN
Osuuspankki

**Tulevaisuuden
tielle...**

KOLJANDER

Seminaarinkatu 19 Jyväskylä, puh. 615 736
www.autokoulukoljander.fi

HYVÄ YHTEISKUNTA NYT! Ma 7.2. klo 13-14 yliopiston pääkirjaston kahvila

Pilvi Torsti
tutkijatohtori,
Helsingin yliopisto

Pilvi Torsti pitää
tietoiskun teemalla:
Toimintaohjeita kans(s)
alaisille ja **Susanna
Huovinen** kommentoi
teemaa valtakunnan
politiikan näkökulmasta.
Molempia naisia kommentoi
kaupunginvaltuutettu
Touko Aalto (vihr.)

**Tervetuloa kuuntelemaan
ja keskustelemaan!**

Susanna Huovinen
kansanedustaja (sd.)

www.jylkkari.fi

RedNeckLive!

KOSKAAN EN OO KEITTÄNY
19 VUOTTA OON MYYNY!

pe 4.2. **timon rautiainen band**
esa eloranta trio

www.puujaniska.com

Tykkää ja pysy kartalla!

Asemakatu 7, p 610991

facebook

Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta on noin 12 000 jäsenen edunvalvonta- ja palvelujärjestö.

JYY hakee

Jyväskylän Ylioppilaslehteen päätoimittajaa

14.2.2011 alkaen tai sopimuksen mukaan

Päätoimittaja vastaa lehden toimituksellisesta sisällöstä ja teknisestä toteutuksesta sekä toimii toimitussihteerinä ja toimituksen esimiehenä. Tehtävä vaatii kykyä tehdä itsenäisiä toimituksellisia päätöksiä. Tehtävän menestyksekkään hoidon edellytyksenä on yliopistoyhteisön ja ylioppilaskunnan tuntemus. Tahtokokemus voidaan katsoa hakijan eduksi.

Päätoimittajalta edellytetään:

- kokemusta lehtityöstä
- erinomaista suomen kielen taitoa
- korkeakouluopintoja

JYY on noin 12 000 yliopisto-opiskelijan muodostama julkisoikeudellinen yhteisö, joka on perustettu 1934 toimimaan jäsentensä yhdysiteenä ja edistämään heidän yhteiskunnallisia, sosiaalisia ja henkisiä pyrkimyksiään.

Jyväskylän Ylioppilaslehti on vuodesta 1960 julkaistu tabloid-kokoinen lehti, joka ilmestyy 15 kertaa vuodessa lukukausien aikana. Lehden normaalipainos on 6 000 kappaletta. Toimitus on kolmihenkinen: päätoimittaja, taittava toimittaja ja yleensä visuaalisuudesta vastaava siviilipalvelusmies.

Toimi on sopimuspalkkainen. Lehti ei ilmestyy kesällä, joten lehden työntekijät joudutaan lomauttamaan kahdeksi kuukaudeksi kesäaikana.

Kirjalliset hakemukset työnäytteineen on toimitettava JYYn keskuustoimistoon (Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta, Keskussairaalan tie 2, 40600 JYVÄSKYLÄ) keskiviikkoon 2.2.2011 klo 10.00 mennessä osoitettuna JYYn edustajistolle. Kuoreen merkintä "päätoimittajahaku". Hakemuksia ja niiden liitteitä ei palauteta. Haastattelut ja valinta suoritetaan viikolla 6. Valinnan tekee JYYn edustajisto kokouksessaan 10.2.

Lisätietoja:

Pääsihteerini Minna Oinas | 045 138 6816 | paasihteerini(a)jyy.fi
Päätoimittajini Marja Honkonen | 045 137 1957 | paatoimittajini(a)jyy.fi

Opiskelijan koti **Jyväskylässä**

ASUNTOTOMME ON SUUNNITELTU OPISKELIJOILLE!

- Vuokrataso on edullinen.
- Kaikissa asunnoissa on nopeat tietoliikenneyhteydet vakiovarusteena.
- Koasilla kaikki asumismenot sisältyvät vuokraan; sähkö, vesi, tietoverkko ja pesutupa.

YKSIÖT – 585 yksiötä eri puolilla Jyväskylää.

SOLUASUNNOT – Soluasuntoja sekä yksin muuttavalle että kimpakämppeään haluaville. Soluissa asuu 2-4 opiskelijaa.

PERHEASUNNOT – Perheasuntoja avo- ja aviopareille, sekä lapsiperheille. Vain toisen hakijoista tulee olla opiskelija.

Keski-Suomen opiskelija-asuntosäätiö
Kauppakatu 11 A, 40100 Jyväskylä
Puh. 010 820 4444, fax 010 820 4411
asiakaspalvelu@koas.fi, www.koas.fi

ASUNTOJEN POHJAKUVAT,
HINNAT JA HAKEMINEN:
www.koas.fi